

136 7

ก 234 ก

e.3

การศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด
ที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ปริญญานิพนธ์

ของ

จิตรรา เป้าทรัพย์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตึกอมวต ๑๖ พระโขนง กรุงเทพฯ ๒๒ โทร ๓๑๒๑๖๗๖ ๓๑๑๖๐๕๑

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พฤษภาคม ๒๕๒๐

65354

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสัปดาห์ได้พิจารณาปัญหานี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญา การศึกษานานาชาติ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

Dr. M. S. ประธาน

ผอ. มจร อธิการบดี กรรมการ

Dr. S. S. กรรมการ
พฤษภาคม ๒๕๒๐

ประกาศคุณูปการ

การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือ ในด้านวิชาการ และด้านกำลังใจ จากอาจารย์ ดร.สวนา พรพัฒน์กุล อาจารย์ สุนันท์ ถลโกสุม อาจารย์ คมเพชร ฉัตรสุภากุล และอาจารย์ พรรณพิศ บุญมั่งการ เป็นอย่างยิ่ง ผู้เขียน ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนายแพทย์ อรรถพร เกรียงศักดิ์พิชิต แห่งโรงพยาบาลตำรวจ คุณมงคล มณฑา และคุณเจริญพร ปัญจวัฒน์ นักจิตวิทยา แห่งโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ที่ได้เอื้อเฟื้อช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณประมวล วิทยากร คุณวรรณา พรประยูทธ และเพื่อนฝูงทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้.

จิตรรา เป้าทรัพย์

พฤษภาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	๑ คำนำ ✓	๑
	✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ✓	๓ ✓
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ✓	๔ ✓
	✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕ ✓
	✓ คำนินยศัพท์เฉพาะและนิยามปฏิบัติการ ข้อตกลงเบื้องต้น	๕ ๘
	✗ เอกสาร ค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	๘
	✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า ✓	๑๖ ✓
๒	วิธีการเ็นการ /	๑๘
	๑ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ✓	๑๘ /
	การดำเนินการสร้าง	๑๘
	การวิเคราะห์ข้อคำถาม	๒๑
	การหาคุณภาพของแบบสอบถาม	๒๑ ✓
	๑ กลุ่มตัวอย่าง ✓	๒๓
	๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล /	๒๓
	(๕) ลำดับขั้นของการวิเคราะห์ และสถิติที่ใช้ในการวิจัย -	๒๔
๓	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล /	๒๗
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล /	๒๗

๔	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๘๕
	/ ความมุ่งหมายของการศึกษากันไว้ ✓	๘๕
	กลุ่มตัวอย่าง /	๘๕
เครื่องมือ	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล /	๘๕
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๖
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล /	๘๖
	อภิปรายผล /	๘๘
	ข้อเสนอแนะ /	๑๐๑

บัญชีตาราง

การวาง

หน้า

๑	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามโรงพยาบาล	๒๓
๒	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามสภาพทางเศรษฐกิจของนิคมารดา	๓๐
๓	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามระดับการศึกษาของบิดา	๓๑
๔	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามระดับการศึกษาของมารดา	๓๒
๕	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามสถานภาพการสมรสของนิคมารดา	๓๓
๖	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามลักษณะอาชีพของบิดา	๓๔
๗	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามลักษณะอาชีพของมารดา	๓๕
๘	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามระดับการศึกษาของเด็ก	๓๖
๙	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	แยกตามอายุของเด็ก	๓๖
๑๐	แสดงสภาพเศรษฐกิจของนิคมารดาของกลุ่มตัวอย่างและแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		๓๗
๑๑	แสดงระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่างและแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		๓๘
๑๒	แสดงระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง และแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		๓๙
๑๓	แสดงสถานภาพการสมรสของนิคมารดาของกลุ่มตัวอย่างและแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		๔๐
๑๔	แสดงอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง และแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		๔๑
๑๕	แสดงอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง และแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		๔๒

๑๖	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๔๓
๑๗	เปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง	๔๔
๑๘	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามสภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา	๔๕
๑๙	เปรียบเทียบระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง	๔๕
๒๐	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามระดับการศึกษาของบิดา	๔๖
๒๑	เปรียบเทียบระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง	๔๖
๒๒	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามระดับการศึกษาของมารดา	๔๗
๒๓	เปรียบเทียบสถานการณ์ภาพการสมรสของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง	๔๘
๒๔	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างตามสถานการณ์ การสมรสของบิดามารดา	๔๘
๒๕	เปรียบเทียบอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง	๔๙
๒๖	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามอาชีพของบิดา	๔๙
๒๗	เปรียบเทียบอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง	๕๐
๒๘	เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามอาชีพของมารดา	๕๐
๒๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๕๑

๓๐	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย เป็นรายคู่	๕๒
๓๑	ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย	๕๓
๓๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่างที่ มีความรู้ทางมีสภาพฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน	๕๔
๓๓	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดา สภาพทางเศรษฐกิจต่างกันเป็นรายคู่	๕๕
๓๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีบิดามารดา ระดับการศึกษาต่างกัน	๖๐
๓๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีมารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน	๖๑
๓๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีบิดามารดา มีสถานภาพการสมรสต่างกัน	๖๒
๓๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีบิดามารดา มีลักษณะอาชีพต่างกัน	๖๓

- ๓๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มารดาที่มีลักษณะอาชีพต่างกัน ๖๔
- ๓๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่บิดามารดามีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน ๖๕
- ๔๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกัน ๖๖
- ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกัน ๖๗
- ๔๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่บิดามารดามีสถานภาพการสมรสต่างกัน ๖๘
- ๔๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่บิดามีอาชีพต่างกัน ๖๙
- ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มารดามีอาชีพต่างกัน ๗๐

- ๔๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีภาวะความผิดปกติทางเศรษฐกิจต่างกัน ๗๑
- ๔๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีภาวะระดับการศึกษาต่างกัน ๗๒
- ๔๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีมารหามีระดับการศึกษาต่างกัน ๗๓
- ๔๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่ม
ตัวอย่างที่มีบิดามารหามีสถานภาพการสมรสต่างกัน ๗๔
- ๔๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน ๗๕
- ๕๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีมารหามีอาชีพต่างกัน ๗๖
- ๕๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ๗๗

๕๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๗๕
๕๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบพอเหมาะพอสม ของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	๗๕
๕๔	การหาความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุต่างกัน	๘๐

คำนำ

ประเทศที่อยู่ในระยะที่กำลังพัฒนาเช่นประเทศไทยนี้ มักจะมีปัญหาหลายประการที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ เช่นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และการประกอบอาชีพของประชาชนเป็นต้น ปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง และเป็นปัญหาที่มีเหตุต่อเนื่องกันทำให้เกิดปัญหาอื่นตามมาคือ ปัญหาการศึกษาเสฟตึกเพราะประชากรที่ศึกษาเสฟตึกต้องใช้เงินในการช้อยาเสฟตึก รวมทั้งสิ้นวันละประมาณ ๒๐ - ๓๐ ล้านบาท นอกจากนี้ยาเสฟตึกยังเป็นบ่อเกิดของอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งถือว่าการกระทบกระเทือนความมั่นคงในด้าน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง (ธำนิทร์ กรัยวิเชียร, ๒๕๑๕ : ๑)

สำหรับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอันเกิดจากยาเสฟตึกในประเทศไทยนั้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว และแนวโน้มของปัญหาก็มีมากขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะจำนวนผู้ศึกษาเสฟตึกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดียาเสฟตึกให้โทษสูงขึ้นอย่างฉับพลัน เมื่อเปรียบเทียบกับคดีอาญาประเภทอื่น ๆ (อำพัน ศรีเย็น , ๒๕๒๐ . ๒) นั่นคือ ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๘ - ๒๕๑๕ สถิติประเภทนี้มีประมาณ ๑ - ๓ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น แต่ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๗ - ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับเป็นคดีอาญาร้ายแรงรองจากคดีลักทรัพย์ นอกจากนี้จากสถิติศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง แสดงว่าปัญหาเสฟตึกให้โทษยังลุกลามไปในหมู่เด็กและเยาวชน ดังปรากฏว่ามีนักเรียนและนักศึกษาที่ศึกษาเสฟตึกเป็นจำนวนประมาณ ๑๐ - ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ของผู้ศึกษาเสฟตึก ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายร้ายแรงต่ออนาคตของชาติ เพราะบุคคลในวัยนี้เป็นวัยกำลังทำงาน (Labour Force) และจะเป็นพลังสำคัญในการสร้างความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมืองต่อไปในอนาคต (เดโช สนวนานนท์, ๒๕๑๘ : ๓) ถ้าหากประเทศมีพลเมืองที่ตกเป็นทาสยาเสฟตึก อ่อนแอ ขาดความรู้ความสามารถ และไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ย่อมเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนเหตุที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติดให้โทษมีหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ปัญหาทางโรงเรียน ครูดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง หย่อนการอบรมทางบ้านจริยศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็ก ถูกชักจูง บังคับ ล่อลวง หรือยาเสพติดเอง ปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับแหล่งซื้อขายยาเสพติด ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือปัญหาทางครอบครัว การขาดการดูแลเอาใจใส่ การอบรมเลี้ยงดูให้ผิดและถูกทาง เกิดขาดความอบอุ่นและความมั่นคงทางใจ (คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ, ๒๕๐๗, : ๔๔)

ตรงกับที่ เดโซ สวานานท์ (๒๕๑๔ : ๓) กล่าวถึงสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติดให้โทษ คือครอบครัวขาดความอบอุ่น ไร้ความยุติธรรม สภาพครอบครัวแตกแยก พ่อแม่อยู่คนละทาง หรือชีวิตครอบครัวไม่ราบรื่น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าสาเหตุของการติดยาเสพติดจะต้องมีที่มาจากรอบครัว เป็นสาเหตุที่สำคัญสาเหตุหนึ่ง เพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมทางพฤติกรรมของเด็ก ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่ทำให้การอบรมทางบ้านจิตใจแก่เด็กตลอดเวลา อุบัติเสียส่วนตัวก็ อารมณ์เด็กก็ เริ่มมีที่มาจากที่บ้าน เด็กจะเป็นผู้มีความคิดความรู้สึก มีมารยาท หรือการวางตัวอย่างไรนั้น อยู่กับการอบรมจากทางบ้านส่วนหนึ่ง (สุพัตรา สุภาพ, ๒๕๐๕ : ๒๖)

แนววิธีการแก้ไขปัญหาการติดยาเสพติดของเยาวชนต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย และต้องกระทำกันอย่างจริงจัง ตั้งแต่การวางรากฐานให้แก่เด็กตั้งแต่ในเบื้องต้น นั่นคือการวางพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กในครอบครัวอย่างถูกวิธีตามหลักจิตวิทยา ทั้งนี้เพราะการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และบุคลิกลักษณะส่วนรวมของเด็กทั้งหมด

ทั้งที่เชียร์ล และคณะ (Sears and Others, 1957 : 8) --กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ละม้ายมาศ ศรีพิศ และคณะ, ๒๕๑๐ : ๓) ที่พบว่า ทักษะและคุณธรรมที่บุคคลใบบอกคนหนึ่งมีก็คือ และบุคลิกภาพโดยส่วนรวมของบุคคลผู้นั้น ส่วนใหญ่เป็นผลที่สืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูทางบ้าน และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลผู้นั้นได้รับตั้งแต่วัยทารกและวัยเด็ก

ครอบครัวจึง เป็นสถาบันแห่งแรกที่สร้างทัศนคติและพฤติกรรมให้แก่เด็ก หากครอบครัวใด
ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยได้ความรัก ความอบอุ่น เคารพในสิทธิ ให้ความ
เสมอภาคในครอบครัว ก็จะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อบิดามารดา เด็กจะมีความสุข มองโลกในแง่ดี
รู้จักรักตนเองและรักผู้อื่น ทำให้มีการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม หาก
ครอบครัวใดให้การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หรือปล่อยปละละเลย อาจทำให้เด็กมีทัศนคติ
ที่ไม่ดีต่อบิดามารดา เด็กอาจจะต่อต้านบิดามารดา มีความดื้อ ทรนักร ระวังใจ ก้าวร้าว
และปรับตัวไม่ไปในสังคมเมื่อเกิดปัญหาหัวใจ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการนำไปพึ่งยาเสพติดของเด็ก
(สุชา จันทน์เอม, ๒๕๔๘ : ๑๓๙)

จากเหตุผลและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่น
ที่ศึกษาเสพติด ที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ทั้งนี้เพื่อจะได้นำมาใช้ปรับปรุงแก้ไข
และให้การศึกษาแก่บิดามารดา หรือผู้หน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัว อันจะก่อให้เกิด
ประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการคือ

๑. เพื่อศึกษาแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีต่อเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติด
ตามสภาพทางเศรษฐกิจ การศึกษา สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา
๒. เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติด ที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู
ของบิดามารดา ที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจ การศึกษา สถานภาพการสมรส และอาชีพ
ร่วมกัน
๓. เพื่อศึกษาทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติด ที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู
ของบิดามารดา เมื่อเด็กมีการศึกษา และอายุต่างกัน

๕. ความสำคัญของการศึกษาก้นครัว

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาอย่างไร และเด็กวัยรุ่นเองมีทัศนคติอย่างไรต่อการอบรมเลี้ยงดูที่ตนเองได้รับจากบิดามารดา ซึ่งจะเห็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น ครู ผู้แนะแนว นักจิตวิทยา ในการนำเอาข้อมูลไปใช้ในการแนะแนว นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อบิดามารดาและผู้ปกครองของเด็ก ในการให้การอบรมเลี้ยงดูแก่เด็กในวัยต่าง ๆ และเพื่อหาแนวทางในการที่จะป้องกันไม่ให้เด็กติดยาเสพติด

ขอบเขตของการศึกษาก้นครัว

๑. กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาเด็กที่ติดยาเสพติด และทัศนคติของเด็กที่ติดยาเสพติด เพศชาย ในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร และโรงพยาบาลอภัยภูรังค์ ปรุณธานี จำนวน ๑๐๐ คน

๒. ตัวแปรที่จะศึกษา

๒.๑ ตัวแปรอิสระ

๒.๑.๑ แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบ่งเป็น ๓ ลักษณะ

- แบบประชาธิปไตย
- แบบเข้มงวด
- แบบปล่อยปละละเลย

๒.๑.๒ สภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดาเด็กที่ติดยาเสพติด

๒.๑.๓ การศึกษาของบิดาเด็กที่ติดยาเสพติด

- ๒.๑.๔ การศึกษาของมารดาเด็กที่ศึกษาเพศใด
- ๒.๑.๕ สถานภาพการสมรสของบิดามารดาเด็กที่ศึกษาเพศใด
- ๒.๑.๖ อาชีพของบิดาเด็กที่ศึกษาเพศใด
- ๒.๑.๗ อาชีพของมารดาเด็กที่ศึกษาเพศใด
- ๒.๑.๘ การศึกษาของเด็กที่ศึกษาเพศใด
- ๒.๑.๙ อายุของเด็กที่ศึกษาเพศใด

๒.๒ ตัวแปรตาม

ทัศนคติต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของเด็กที่ศึกษาเพศใด

กำนิยาบคัพทเฉพาะและนิยามปฏิบัติการ

๑. บิดามารดา หมายถึง พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็ก ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นระยะเวลาที่สุก

๒. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อดูกในการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งสามารถแยกออกได้อย่างเด่นชัด ในลักษณะหนึ่งลักษณะใดในสามลักษณะคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย วิธีการดังกล่าวแล้วจะได้นมาจากการสำรวจความรู้สึกรู้สึกของเด็กในกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อบิดามารดาของตน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

๓. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดามีความอดทนไม่ตามใจจนเกินไป และเข้มงวดกวดขันจนเกินไป รู้จักยอมรับนับถือความสามารถและความเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม

๔. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าคุณบิดามารดา ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของตน ยับยั้งการก้าวร้าว และทำให้ตนเองรู้สึกผิด เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีความรู้สึกว่าคุณบังคับให้ทำตามความต้องการของบิดามารดา บิดามารดาใช้คำพูดที่ทำให้ตนรู้สึกอาย

๔๕. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็ก
รู้สึกว่าคุณตามใจ เด็กรู้สึกว่าตนไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดา
แต่ที่ควร

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูทั้งสามแบบ ให้จากข้อมูลที่ได้ตอบแบบสอบถาม
แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

๔๖. ทักษะคิดของการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ความรู้สึกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ
หรือเป็นกลาง กับพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ซึ่งได้จากคะแนนจากแบบสอบถาม
ทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

๔๗. เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด หมายถึง เด็กเพศชายที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี
ที่กำลังเข้ารับการรักษายาเสพติด ในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กรุงเทพมหานคร
โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร และโรงพยาบาลธัญญารักษ์ ปทุมธานี ระหว่าง
เดือนมีนาคม ๒๕๒๕ ถึง เดือนเมษายน ๒๕๒๕

๔๘. สภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หมายถึง รายได้ของบิดามารดาของ
เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด โดยประมาณ โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ

๔๘.๑ กลุ่มที่มีฐานะสูง ได้แก่ครอบครัวที่มีรายได้เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท ขึ้นไป

๔๘.๒ กลุ่มที่มีฐานะปานกลาง ได้แก่ครอบครัวที่มีรายได้เดือนละ

๑,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท

๔๘.๓ กลุ่มที่มีฐานะต่ำ ได้แก่ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท

๔๙. การศึกษาของบิดามารดา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดา
ของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด โดยแบ่งเป็น ๔ กลุ่มคือ

๔๙.๑ กลุ่มบิดามารดาที่ไม่ได้รับการศึกษา

๔๙.๒ กลุ่มบิดามารดาที่ได้รับการศึกษา ระดับประถมศึกษา (ป.๑ - ป.๖)

๔๙.๓ กลุ่มบิดามารดาที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (มศ.๑ - มศ.๕)

๔๙.๔ กลุ่มบิดามารดาที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา

๘ ๑๐. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม คือ

- ๘.๑ ๑๐.๑ กลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
- ๘.๒ ๑๐.๒ กลุ่มที่บิดามารดามีชีวิตแต่แยกกันอยู่
- ๘.๓ ๑๐.๓ กลุ่มที่บิดาเสียชีวิตแต่มารดายังมีชีวิตอยู่
- ๘.๔ ๑๐.๔ กลุ่มที่มารดาเสียชีวิตแต่บิดายังมีชีวิตอยู่

๙ ๑๑. อาชีพของบิดามารดา แบ่งเป็น ๕ กลุ่ม คือ

๙.๑ ๑๑.๑ อาชีพค้าขาย หมายถึง ผู้ทำการค้าขายทุกชนิด ยกเว้นการค้าขายที่อยู่ในรูปของบริษัทหรือห้างร้าน

๙.๒ ๑๑.๒ อาชีพรับราชการ หมายถึง ผู้รับราชการหรือทำงานในสังกัดของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

๙.๓ ๑๑.๓ อาชีพเกษตรกร หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพในการทำไร่ ทำสวน หรือเลี้ยงสัตว์เพื่อจำหน่าย

๙.๔ ๑๑.๔ อาชีพรับจ้าง หมายถึง ผู้ที่รับจ้างเป็นรายวัน รายเดือน หรือประกอบอาชีพรับจ้างส่วนตัว ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอนในเกือบ ๆ หนึ่ง

๙.๕ ๑๑.๕ อาชีพอื่น ๆ หมายถึง ผู้ที่ไม่มีอาชีพ หรือผู้ที่มิได้ประกอบอาชีพที่แน่นอน

๑๑. การศึกษาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะตัว แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ

- ๑๑.๑ ๑๒.๑ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา (ป.๑ - ป.๖)
- ๑๑.๒ ๑๒.๒ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (มศ.๑ - มศ.๕)
- ๑๑.๓ ๑๒.๓ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษา

๑๒. อายุของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะตัว แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ

- ๑๒.๑ ๑๓.๑ กลุ่มที่มีอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี
- ๑๒.๒ ๑๓.๒ กลุ่มที่มีอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. แบบสอบถามวัดแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู ใช้แบบสอบถามที่วัดเฉพาะความรู้สึก
ที่เด็กรับรู้ได้จากพฤติกรรมของบิดามารดาทั้ง ๓ แบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด
และแบบปล่อยปละละเลย

๒. แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับ ใช้แบบสอบถาม
ที่วัดเฉพาะความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ แบบสอบถามนี้ผู้วิจัย
เป็นผู้สร้างเอง

๓. การศึกษาครั้งนี้ กระทำในขอบเขตของความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า
เท่านั้น ..

เอกสารการค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ✓

✓ ๓) ครอบครัว เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็ก เพราะครอบครัวเป็นสถาบัน
แห่งแรกที่ทำให้การอบรมทางด้านจิตใจแก่เด็กตลอดเวลา อุบนิสัยส่วนตัวก็เกิด อารมณ์เด็กก็
เริ่มมีที่มาจากบ้าน เด็กจะเป็นผู้มีความคิด ความรู้สึก มีมารยาทหรือการวางตัวอย่างไรนั้น
อยู่กับการอบรมจากทางบ้านส่วนหนึ่ง (สุพัตรา สุภาพ, ๒๕๑๕ : ๒๒) ซึ่งสอดคล้องกับ
สุชา จันทน์เอม (๒๕๑๔ : ๑๒๔) ที่กล่าวว่า การที่เด็กจะมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย
และจิตใจนั้น ขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากครอบครัว

① การอบรมฝึกฝนเด็กจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก
ดังที่คณะกรรมการวิเคราะห้ปัญหาเยาวชน (๒๕๑๕ : ๑๒) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่อายุตั้งแต่
๕ ขวบ ขึ้นไปนั้น จำเป็นต้องได้รับการอบรมสั่งสอนเพื่อเป็นรากฐานความประพฤติและ
นิสัยใจคอ ซึ่งตรงกันกับที่ สุชา จันทน์เอม (๒๕๑๔ : ๑๒๔) กล่าวว่า ครอบครัวมี
อิทธิพลในการสร้างนิสัยแก่เด็ก ครอบครัวใดที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ดี ให้สวัสดิภาพแก่ลูก
ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และคำแนะนำปรึกษาหรือแก้ปัญหาก็ เด็กจะเติบโตมาเป็น

เด็กที่แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ แต่เด็กที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง ไม่เอาใจใส่ หรือ
เอาใจใส่มากเกินไปเด็กจะกลายเป็นคนก้าวร้าวได้

／ กึ่งที่ เกล็ก เซลตัน และอีลีเนอร์ (Glueck Sheldon and Eleanor,
1950 : 261) ได้ทำการศึกษา เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๓ โดยเปรียบเทียบเด็กเกร และ
ไม่เกรในเมือง บอสตัน (Boston) พบว่า ครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เด็กเกรมากกว่า
สถานที่อยู่อาศัย หรือจำนวนสมาชิกในครอบครัว สถานการณ์เหล่านั้น ได้แก่ ระเบียบวินัย
ของบิดา การอบรมสั่งสอนของมารดา และชี้ให้เห็นว่า ถ้าองค์ประกอบเหล่านี้ไม่เหมาะสมแล้ว
โอกาสที่เด็กจะเกรมีก็ร้อยละเก้าสิบแปด ถ้าจะพิจารณาถึงสาเหตุของความเกรของเด็ก
กรณี ธรรมชาติพิลาส (๒๕๓๓ . ๓๕) ได้ศึกษาสาเหตุที่เรียนของนักเรียน ๕ คน พบว่า
เด็ก ๒ ใน ๕ คน ที่ล้มเหลวอย่างนั้น เป็นเด็กที่มีปัญหาด้านขาดความอบอุ่นจากทางบ้าน
พ่อแม่ไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ มักทอดทิ้งปล่อยปละละเลย เป็นเหตุให้เด็กมองโลก
ในแง่ร้าย หนีโรงเรียน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

๑) ต่อมาในปี ๒๕๑๗ ทศพงษ์ สุนทรพิพิธ (๒๕๑๗ : ๓๘) ได้ทำการสัมภาษณ์และ
ศึกษาประวัติของเด็ก และเยาวชน จำนวน ๒๐๐ คน ที่ได้ทำการสัมภาษณ์จากสถานฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชนบ้านกรุณา ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง สรุปได้ว่า เด็กและ
เยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
มาแล้วทั้งสิ้น เกือบจะไม่พบเลยว่าเด็กที่ครอบครัวมีความอบอุ่น มีความเข้าใจกันระหว่าง
ครอบครัว บิดามารดาให้การศึกษและอบรมดูแลครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ มีพฤติกรรมที่ซัดสอสังคม
ซึ่งสอดคล้องกับที่ ทวีวิสัย ชนาคม (๒๕๑๓ : ๑๒๒) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูของมารดา
มีส่วนทำให้เด็กเป็นคนดีหรือพาลเกรไ้ และจากการวิจัยของ สภาวิจัยแห่งชาติ (๒๕๐๘ : ๑๐๒)
พบว่า การที่เด็กได้รับความรัก การบำรุง จากบิดามารดาไปเพียงพอ ทำให้มีอารมณ์อัน
ความดีจากจิตใจในวงแคบ ทำอะไรตามความชอบใจต่าง ๆ โดยขาดสติ ความยับยั้งชั่งใจ ซึ่งเป็นสาเหตุ
ให้ถูกชักจูงไปเสพยาเสพติดได้ง่าย ตรงกับที่ พรพิศย์ จิตรธร (๒๕๑๖ : ๕๔) ได้ทำการศึกษา

เด็กที่ติดยาเสพติด พบว่า เด็กที่ถูกชักจูงไปเป็นผู้ติดยาเสพติด มักจะมาจากครอบครัว
ที่มีปัญหา เด็กขาดความอบอุ่น ขาดที่พึ่ง เนื่องจากครอบครัวแตกแยก ซึ่งสอดคล้องกับ
การสำรวจของ อรุณ เชาวนาศัย (๒๕๑๓ : ๓) ที่พบว่า เด็กชายที่มีปัญหาทางครอบครัว
ทางโรงเรียน เด็กขาดความรักความอบอุ่น จะพยายามหาทางออกโดยใช้ยา ะงับประสาทต่าง ๆ
เพื่อให้หายกังวลใจ ในที่สุดก็ต้องเพิ่มขนาดขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นเสพติดได้

๔) เช่นเดียวกับ เกื้อชู สนวนนท์ (๒๕๑๔ : ๓) ที่กล่าวถึงสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชน
ติดยาเสพติดให้โทษ คือครอบครัวขาดความอบอุ่น ไร้ความยุติธรรม เช่นสภาพครอบครัว
แตกแยก พ่อแม่อยู่คนละทาง หรือชีวิตครอบครัวไม่ราบรื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนผลักดันให้เยาวชน
ออกนอกบ้านไปคบเพื่อนนอกเร และหันไปเสพยาเสพติดเพื่อความสบายใจของคนในที่สุด และ
ผู้ติดยาเสพติดวัยหนุ่มใหญ่มักจะเป็นเยาวชนหญิงชายที่มีอายุระหว่าง ๑๔ - ๒๕ ปี เกือบทั้งสิ้น

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า หัตถ์และพฤติกรรมของเด็กเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู
หากเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างไม่ถูกต้อง เด็กจะขาดความอบอุ่น มีความอึดอัด วิตกกังวลใจ
ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมองโลกในแง่ร้าย ซึ่งจะส่งผลไปถึงพฤติกรรมของเด็ก
ที่จะแสดงออกมาในทางค่อรับ ชักค้ำสิ่ง ต่อต้าน ไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจตนเอง และก้าวร้าว
(ประพันธ์ สุทรวาส, ๒๕๑๔ : ๓๔) ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ของเด็ก ก่อให้เกิดการถูกชักจูงไป
ติดยาเสพติดได้ง่าย

๕) การอบรมเลี้ยงดูมีหลายแบบ แต่จากการค้นคว้ารวบรวมพฤติกรรมของการอบรมเลี้ยงดู
และแบ่ง เป็นแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูได้ ๓ แบบ และจะกล่าวถึงสาเหตุที่เด็กเกิดจากการอบรม
เลี้ยงดูนั้น ๆ แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูดังกล่าวนี้คือ แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการนำมา เปรียบเทียบกัน
หาวิธีที่ดีที่สุด ในการนำมาใช้อบรมเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโต สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
ซึ่งจะเป็นผลดีแก่เด็ก เพื่อไม่ให้เด็กเกิดปัญหาและหันไปพึ่งยาเสพติด เมื่อเกิดปัญหาทางใจ

จากการศึกษาเอกสารและผลงานการวิจัย เกี่ยวกับอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบแผน แรคเก (Radke, 1936 : 396) พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พ่อแม่ยอมรับเด็ก เด็กจะมีลักษณะเชื่อมั่นในตนเอง เป็นที่ยอมรับของสังคม ให้ความร่วมมือกับเพื่อนฝูง เชื่อมั่นในตนเอง และมีความรับผิดชอบสูง

เช่นเดียวกับ บอลด์วิน (Baldwin, 1948 : 127 - 136) ได้ทำการศึกษาเด็กอายุประมาณ ๔ ขวบ จำนวน ๒๗ คน ปรากฏว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มักจะเป็นคนชุกช่น ก้าวร้าว ไม่ซื่อสัตย์ อยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้นำของกลุ่ม

ส่วน เฮิร์ลอค (Hurlock, 1955 : 433 - 435) กล่าวว่า บิตามารคาที่ให้การอบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตย คือให้ความรัก เคารพในสิทธิของเด็ก ให้ความเท่าเทียมกันของสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของการอบรมเช่นนี้ จะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้น และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับมัสเสน (Mussen, 1963 : 72) ที่ให้ข้อคิดไว้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คือเด็กที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ถกเถียงปัญหาต่าง ๆ ได้

เด็กที่ได้รับการรักความอบอุ่นจากบิดามารดา จะมีความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีการแข่งขันกันมากกว่าการเลี้ยงดู แบบอื่น ๆ ด้วย (Cronbach, 1963 : 243)

๑) การอบรมเลี้ยงดูเด็กในวัฒนธรรมที่ต่างกัน จะทำให้มีการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันด้วย ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เพราะวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้นย่อมขึ้นอยู่กับวิถีความเป็นอยู่ของแต่ละสังคมด้วย (ละม้ายมาศ ศรศักดิ์ และคณะ, ๒๕๑๐ : ๑)

๒) สำหรับในประเทศไทยได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไว้เช่นกัน ดังเช่น ชูศรี หลีกเพชร (๒๕๑๗ : ๑๘) ทำการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน ๓๕๐ คน พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ รู้จักเหตุผลในการกระทำต่าง ๆ มีการไตร่ตรอง

และปฏิบัติตนไปในทางที่สังคมยอมรับ มีอารมณ์คงที่ และมีลักษณะเป็นมิตรกับคนทั่วไป

ในปีเดียวกัน กัน แพเพอร์ (๒๕๑๗ : ๔๔) ได้ทำการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓ จำนวน ๒๘๓ คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
จะมีความคิดสร้างสรรค์สูงมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบหวัดหึ่ง

จะเห็นได้ว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะรู้สึกว่าตนเองได้รับการ
การปฏิบัติตั้งแต่เกิดมาด้วยความยุติธรรม สมเหตุสมผล พ่อแม่ให้ความสนใจ ยอมรับนับถือ
ความสามารถและความคิดเห็นของตน ได้รับความร่วมมือในการทำงาน และมีโอกาสทำอะไร
สำเร็จด้วยตนเอง ไม่ถูกหอกหึ่ง หรือเกลียดชัง ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองไม่มีปฏิสัมพันธ์ ไม่มี
อารมณ์โกรธแค้น ซึ่งสิ่งนี้นั้นเมื่อทำอะไรจึงมักใช้เหตุผลมากกว่าใช้ความก้าวร้าว
(ประพันธ์ สุทรวาส, ๒๕๑๕ : ๓๕) มีสติความยับยั้งชั่งใจ มีการไตร่ตรอง มีความ
รับผิดชอบ และคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี (ชูศรี หลีกเพชร, ๒๕๑๗ : ๑๘) ฉะนั้น
โอกาสที่เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะไปกระทำความผิดที่นอกเหนือจากทาง ย่อมเป็นไปได้
โดยยาก

๒) ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ นั้น ประยุดธ วัชรทิพย์ (๒๕๑๐ : ๔๕) ได้ทำ
การศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยการศึกษ ประสานมิตร
ปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำนวน ๑๕๕ คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูในเด็กไทยนั้นล้วนมากเป็นแบบ
ให้ความรัก และการเรียกร้องเอาจากเด็กแต่แบบลงโทษนั้นน้อยมาก ซึ่งตรงกับ วินิจ เกตุขำ
(๒๕๑๕ : ๘๑) ได้ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ พบว่า เด็กไทยได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบลงโทษนั้นไม่ค่อยมี ซึ่งค้านกับการวิจัยของ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ (๒๕๑๗ : ๑๒)
ที่สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูในประเทศไทยว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ไทย
ส่วนใหญ่มักจะใช้การควบคุม หรือการลงโทษรุนแรง และเน้นเรื่องความเชื่อฟังให้เด็กทำตาม
คำสั่งของพ่อแม่ โดยพ่อแม่ไม่ไว้วางใจเหตุผล หรือคำนึงถึงความรู้สึกของลูก ซึ่งสอดคล้องกับ
ศรีสวัสดิ์ ชลวิสุทธิ (๒๕๐๕ : ๕๑) ที่ศึกษาเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวที่มีฐานะ

ทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลางในชุมชนเมือง โดยวิธีการสัมภาษณ์ พบว่า บิดามารดาคน
 ลงโทษด้วยการตีมากกว่าวิธีอื่น รองลงมาได้แก่การเรียกไปชี้แจงความผิด และคาทโทษไว้
 ไปให้ทำผิดอีก /

ในเรื่องการลงโทษนี้ เจอร์ซิด (Jersild, 1960 : 9 - 93) กล่าวว่า
 การลงโทษเป็นการทำให้เห็นความสำคัญของระเบียบวินัยซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น แต่ผู้ปกครองควรจะ
 ระมัดระวังมิให้การลงโทษกระทำในขณะที่ถูกโกรธ เพราะเหตุที่ว่าการลงโทษนั้นไม่ใช่การแก้ปัญหา
 ที่ต้นเหตุ แต่เป็นการหยุดพฤติกรรมนั้น ๆ เพียงชั่วคราวเท่านั้น หากเด็กเข้าใจว่าการลงโทษ
 ของบิดามารดาเป็นการแก้แค้น จะทำให้เกิดการทำทายเป็นปกติแบบเปิดเผย หรือเก็บซ่อนไว้ในใจ
 (สมาคมจิตวิทยา, ๒๕๑๔ : ๔๕)

ลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด นอกจากจะใช้วิธีการลงโทษแล้ว บิดามารดา
 ยังบังคับกวดขัน และรักษาระเบียบวินัยมากเกินไป ใช้วิธีการบังคับให้เด็กทำตามความต้องการ
 ของบิดามารดา จะทำให้เกิดการต่อต้านและขัดคำสั่งของบิดามารดาได้ ดังเช่นการสำรวจ
 ความคิดเห็นของ เด็กชายหญิงอายุ ๑๑ - ๑๗ ปี ในมลรัฐ แมสซาชูเซต (Massachusetts)
 ที่มาจากโรงเรียน ๑,๐๐๐ แห่ง (อ้างจาก พิตมัย พิบุญสวัสดิ์, ๒๕๑๐ : ๔) พบว่า
 เด็กชายหญิงส่วนใหญ่พอใจในสภาพครอบครัวของตน ที่ไม่พอใจในสภาพครอบครัว สาเหตุ
 เนื่องจากบิดามารดาเข้มงวด รักษาระเบียบวินัยมากเกินไป นอกจากนี้ แอร์บี แอด, อีเวลิน

(Barbee L. Evelyn, 1971 : 194 - 199) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของการติดกัญชา
 ในวัยรุ่น พบว่า สาเหตุความเสพกัญชาในวัยรุ่นนั้นได้แก่ เพื่อให้เป็นที่พอใจของกลุ่ม
 มีความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง มีความผิดปกติก่อนหน้านี้จากความเป็นจริง
 ของชีวิต มีความใกล้ชิดกับยาเสพติด สามารถหนีบฉวย ได้โดยง่าย และเพื่อต่อต้านหรือ
 ขัดคำสั่งของบิดามารดา ซึ่งตรงกับที่ แอนดรี (Andry, 1960 : 32 - 70) ได้ศึกษา
 เกี่ยวกับบรรยากาศในบ้านของเด็กกระทำผิด และไม่กระทำผิด โดยวิธีการสัมภาษณ์
 กลุ่มตัวอย่างประชากร ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๔๐ คน พบว่า เด็กที่กระทำผิดส่วนมาก
 มีบิดามารดาเป็นคนที่เจ้าอารมณ์และเข้มงวดในกฎเกณฑ์มากเกินไป

ขงยุทธ - เปี่ยมแดง (๒๕๐๘ : ๕ - ๑๐) ได้ทำการศึกษาสาเหตุของเด็ก
ที่หนีออกจากบ้าน พบว่า ร้อยละสามสิบของเด็กที่หนีออกจากบ้าน มีสาเหตุมาจากผู้ปกครอง
และอาเหตุเหล่านี้เนื่องจากผู้ปกครองเข้มงวด ร้อยละสี่สิบสอง ผู้ปกครองกล่าว ประมาณ
ร้อยละสิบสี่ เป็นต้น เหล่านี้แสดงว่า ความเข้มงวดของผู้ปกครองจะทำให้เด็กเกิดความกังวล เครียด
และขุ่นขื่น เมื่อพ่อแม่บังคับหรือจิตใจเด็กมากเกินไป เด็กจะเกิดความขงขี้ใจ และจะ
หาทางระบายอารมณ์ออกมาในทางตรงกันข้ามกับที่บิดาบรรพาสั่งสอน ซึ่งตรงกับที่ มิลเลอร์
(Miller อ้างจาก Buss, 1961) พบว่า ยิ่งแม่เข้มงวดกับลูกเพิ่มมากขึ้นเท่าไร
ลูกจะเกิดความหงุดหงิดกับแม่ในมากขึ้นเท่านั้น และความขงขี้ใจมีมากเท่าไรก็ยังมี
ความกลัวรวมอยู่ด้วย

✓ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จะทำให้เด็กเกิดความกังวล เครียด เจ้าอารมณ์ ก้าวร
หงส์ คำสั่ง และต่อต้านบิดาบรรพาสมา นอกจากนั้นการที่บิดาบรรพาสมาเข้มงวดจะทำให้เด็กเกิดความ
ขงขี้ใจ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง เด็กมีลักษณะลงโทษตัวเอง มีพฤติกรรมรุนแรงใน
ทางลบ (เกรโก สวานนัท, ๒๕๑๐ : ๖๗) เด็กจะเกิดความรู้สึกขงขี้ใจอยู่ในใจ
ตลอดเวลา กลายเป็นคนที่ต่อต้านผู้ใหญ่ เมื่อมีโอกาสจะปฏิบัติกรงกันข้ามกับที่ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูมาเป็นคนละคน และมีปฏิกิริยาต่อต้านออกมาอย่างเกินขีด การที่เด็กมีลักษณะเช่นนี้
แสดงว่าเด็ก มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอบรมเลี้ยงดู การแสดงพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับคำสั่งสอน
อาจทำให้เด็กลงที่ หันไปเสพยาเสพติดเพื่อประชดประชันบิดาบรรพาสมาหรือผู้อบรมเลี้ยงดู
ทำให้เป็นหนทางหนึ่งที่เด็กอาจกลายเป็นผู้เสพยาเสพติดได้

ในด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้น บรอนเฟนเบรเนอร์
(Bronfenbrenner) กล่าวว่า การปล่อยปละละเลยมากเกินไปทำให้เด็กไม่รู้จักความเพียงพอ
และขอบเขต เกิดความวิตกกังวลเพราะไม่รู้จักขอบเขตและการควบคุม (Precknorridge
and Vincent, 1966 : 143) นอกจากนี้ ซีมอนด์ (Symonds) พบว่าบิดาบรรพาสมาที่
ทอดทิ้งบุตร ขาดความเอาใจใส่ดูแล จะทำให้บุตรมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรู

หนังสือเรียนน้อย ๆ พุกปด และลักเล็กขโมยน้อย (Monroe, 1952 : 185) ทั้งนี้สอดคล้องกับ ทัทเพนซ์ สุนทรพิพิธ (๒๕๑๗ : ๒๒) ซึ่งทำการศึกษาประวัติของเด็กที่ได้กระทำผิดมาแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่มีความยากลำบากและเลวทราม ไม่กวาดล้างความประพฤติเพื่อที่ความชั่วจะเล็กลง เด็กและเยาวชนมีได้เรียนหนังสือหรือประกอบอาชีพให้เป็นกิจจะลักษณะมีเวลาว่างมากจึงชอบเที่ยวเตร่ คบเพื่อนไม่ดี ใช้เงินฟุ่มเฟือย ไม่ประมาณคน ดื้ออายนุชหรือยาเสพติด ซึ่งเด็กก็ต้องคิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษนั้นส่วนใหญ่แล้วจะพบว่า ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนปล่อยปละละเลย ไม่กวาดล้างดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชนเท่าที่ควร ซึ่งในเรื่องนี้พระภิกษุจางกูร ปานจันทร์ (อ้างจาก สันติ ดวงทอง, ๒๕๖๕ : ๔) ผู้ได้รับรางวัลแมกไซไซ ปี ๒๕๑๔ กล่าวว่า สาเหตุที่คนศึกษาเสพติดนั้นมีอยู่หลายประการ สาเหตุหนึ่งนั้นมาจากปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว หรือผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแล การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ดูแล ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเองถูกเกลียดชัง ไม่มีใครสนใจ จึงพยายามเรียกร้องความสนใจด้วยวิธีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรู ปรับตัวไม่ดี และมั่วร้าย (ประพันธ์ สุทธาราศ, ๒๕๖๕ : ๑๔) ไม่รู้จักขอบเขตของความพอที่ ลักษณะเหล่านี้ของเด็กประกอบกับการได้อิสระ ที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย จะทำให้มีเวลาว่างท่องเที่ยวตามใจชอบ และความอยากรู้อยากลอง จะเป็นสิ่งชักนำให้เด็กศึกษาเสพติดได้ง่าย

จากตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๓ แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย มีลักษณะแตกต่างกัน และจะทำให้เด็กมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูต่าง ๆ กัน

๑) จะเห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ได้รับการยอมรับว่าเป็นแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่ทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีคือมีความเคารพ เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้มีลักษณะที่เด็กได้รับการยอมรับ เด็กได้รับความรักความอบอุ่น ยุติธรรม สิ่งเสริมให้ได้แสดงออก มีเหตุผล มีความซื่อสัตย์จริงใจ และมีคุณธรรม ความรับผิดชอบ

ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและแบบปล่อยปละละเลยนั้น จากการศึกษาของ
 ประพันธ์ สุธราวาส (๒๕๑๕ : ๓๕) พบว่า การอบรมทั้งสองลักษณะทำให้เด็กมีความ
 ก้าวร้าวพอ ๆ กัน บิดามารดาทุกคนยอมรับรักลูกและอยากให้ลูกเป็นคนดี แต่วิธีการที่
 แสดงพฤติกรรมออกมาในรูปการอบรมสั่งสอนไม่เหมือนกัน เช่นบังคับให้ทำตามความต้องการ
 ของบิดามารดาจนเกินไป หรือปล่อยปละละเลยตามใจจนเกินไป เด็กจะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อ
 บิดามารดา ทำให้แสดงพฤติกรรมไปในทางก้าวร้าว คือ ร้น ซัดคำสั่ง หาดะไรตามความอยาก
 ของตนเองโดยแสร้ง ประจบประชัน หรือขากการยับยั้งชั่งใจ โดยไม่ได้คำนึงถึงผลเสีย
 ที่จะติดตามมา

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า ✓

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ตั้งสมมุติฐานในการศึกษา
 ดังนี้

๑. เด็กที่ศึกษาเพศจากครอบครัวที่มีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรม
 เลี้ยงดูไม่เหมือนกัน
๒. เด็กที่ศึกษาเพศจากครอบครัวที่มีบิดามารดาที่มีการศึกษาต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรม
 เลี้ยงดูไม่เหมือนกัน
๓. เด็กที่ศึกษาเพศจากครอบครัวที่มีสถานภาพการสมรสของบิดามารดาต่างกันจะมี
 แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่เหมือนกัน
๔. เด็กที่ศึกษาเพศจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีอาชีพต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรม
 เลี้ยงดูไม่เหมือนกัน
๕. เด็กที่ศึกษาเพศจากครอบครัวที่มีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีทัศนคติ
 ต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแตกต่างกัน

๖. ^{๖๖/๒} เด็กศึกษาเล่าเรียนจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแตกต่างกัน

๗. ^{๖๖/๒} เด็กศึกษาเล่าเรียนจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแตกต่างกัน

๘. ^{๖๖/๒} เด็กศึกษาเล่าเรียนจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแตกต่างกัน

๙. ^{๖๖/๒} เด็กศึกษาเล่าเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

๑๐. ^{๖๖/๒} เด็กศึกษาเล่าเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน.

วิธีดำเนินการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ช่วง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ
ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
ในจำนวนได้ของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของเด็ก และอายุของเด็ก
ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสรีคิด ที่มต่อการ
ยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดา

การดำเนินการสร้าง

๑. ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อ
การยอมรับเลี้ยงดู, แบบแผนการยอมรับเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ และทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดู
๒. สร้างแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัว และทัศนคติที่ต่อการยอมรับเลี้ยงดู โดยใช้
แบบสอบถามปลายเปิด นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓-๖ โรงเรียน
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน ๕๐ คน โดยให้นักเรียน
บอกแบบแผนการยอมรับเลี้ยงดูที่ตนได้รับว่าตรงกับแบบใด โดยยึดความหมายที่เทียบกันได้ เช่น
นักเรียนได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบใด

๒.๓ ๒.๑ การยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การยอมรับเลี้ยงดูที่นักเรียน
รู้สึกว่าเขาได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดาที่มีความอดทนไม่จู้จี้จุกจิกเกินไป
และเข้มงวดกวดขันจนเกินไป รู้จักยอมรับนับถือความสามารถ และความโดดเด่นของเด็ก ให้ความสำคัญ
ร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม

๒.๒ ๒.๒ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียน
รู้สึกว่าเป็นการยากเกินไปเรื่องส่วนตัวของตน ยับยั้งการก้าวร้าว และทำให้ตนเองรู้สึกผิด
เมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีความรู้สึกว่าถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของบิดามารดา
บิดามารดาใช้คำพูดที่ทำให้ตนรู้สึกละอาย

๒.๑ ๒.๓ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดู
ที่นักเรียนรู้สึกว่าถูกตามใจ นักเรียนรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ
จากบิดามารดาเท่าที่ควร

แล้วถามต่อไปว่า จากแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนได้รับ นักเรียน
มีความรู้สึกอย่างไร เช่น

นักเรียน พอใจมากที่สุด เหตุผล

นักเรียน พอใจพอสมควร เหตุผล

นักเรียน รู้สึกเฉย ๆ เหตุผล

นักเรียน ไม่พอใจ เหตุผล

นักเรียน ไม่พอใจมากที่สุด เหตุผล

เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกดังกล่าวแล้ว นักเรียนต้องการให้บิดามารดาปฏิบัติ
ต่อนักเรียนอย่างไร

๓. สร้างข้อคำถามโดยการรวบรวมข้อความจากทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู
ของบิดามารดา ทั้ง ๓ แบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย
ได้ข้อความครั้งแรกทั้งหมด ๑๕ ข้อ แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นอาจารย์
ในภาควิชาจิตวิทยาและภาควิชาแนะแนวการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
รวม ๖ ท่าน ช่วยตรวจสอบ และแยกแยะข้อความให้เข้าหมวดหมู่ ได้ข้อคำถามทัศนคติ
ต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบละ ๒๐ ข้อ รวมทั้งหมดได้ ๖๐ ข้อ

ดังตัวอย่าง

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	ข้อความที่ทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบประชาธิปไตย ✓	พ่อแม่จะให้ท่านทำอะไรมักถามความเห็นของท่านก่อนเสมอ
แบบเข้มงวด	พ่อแม่มักตักเตือนใจแทนท่านเสมอ
แบบปล่อยปละละเลย	พ่อแม่ไม่เคยซักถามเมื่อท่านไปเที่ยวกับใครที่ไหน

๖. กรรณำหนดน้ำหนักคะแนนของแบบสอบถาม ในมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ช่วง /
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อความ	จริง มากที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
(๑) พ่อแม่จะให้ท่านทำอะไรมักถามความเห็นของท่านก่อนเสมอ					
(๒๐) พ่อแม่มักตักเตือนใจแทนท่านเสมอ					

ส่วนการเลือกตอบในช่องใดนั้น ถือเกณฑ์ตัดสินว่ามีพฤติกรรมตรงกับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด การกำหนดน้ำหนักกำหนดโดยการสมมติ (Arbitrary Weighting) จากน้ำหนัก ๑ หน่วย ถึง ๕ หน่วย ตามลำดับ

ในข้อความที่เป็นพฤติกรรมทางบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

จริงมากที่สุด	กำหนดให้คะแนน	๕	คะแนน
จริงมาก	กำหนดให้คะแนน	๔	คะแนน
จริงปานกลาง	กำหนดให้คะแนน	๓	คะแนน
จริงบ้าง	กำหนดให้คะแนน	๒	คะแนน
ไม่จริงเลย	กำหนดให้คะแนน	๑	คะแนน

ในข้อความที่เป็นพฤติกรรมทางลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

จริงมากที่สุด	กำหนดให้คะแนน	๑	คะแนน
จริงมาก	กำหนดให้คะแนน	๒	คะแนน
จริงปานกลาง	กำหนดให้คะแนน	๓	คะแนน
จริงบ้าง	กำหนดให้คะแนน	๔	คะแนน
ไม่จริงเลย	กำหนดให้คะแนน	๕	คะแนน

✓ การวิเคราะห์ข้อคำถาม (Item Analysis) ✓

เพื่อคัดเลือกรูปแบบข้อคำถามวิเคราะห์ข้อคำถามแต่ละข้อ โดยการใช้ $t - test$ ตรวจสอบความแตกต่างของน้ำหนักเฉลี่ยของกลุ่ม ตัวอย่างที่ได้จากคะแนนสูงและต่ำ ข้อคำถามที่จะนำมาใช้ในแบบสอบถาม จะต้องเป็นข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก (Discriminant) สูง โดยถือว่า ค่าอัตราส่วนของ $t - test$ มีระดับความเชื่อมั่น ตั้งแต่ .๐๕ ขึ้นไป

การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนวัดอัมพวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๒๐ คน แล้วนำมาทรววิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม

ดังนี้

๑. ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามชุดนี้ ได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดทัศนคติ และการยอมรับเลี้ยงดู ก่อนที่จะนำไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก็ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญอย่างละเอียด จึงถือได้ว่าแบบสอบถามชุดนี้มี Face Validity นอกจากนี้ ยังได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างภายใน (Intra - test Validity) ของแบบสอบถามซึ่งใช้วิธีวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ กลุ่มละ ๒๗ % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และใช้อัตราส่วนวิกฤติ t (t - ratio) เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ โดยเลือกค่า t ตั้งแต่ ๑.๙๕ ขึ้นไป ได้แบบสอบถามที่ใช้ได้ทั้งหมด ๔๕ ข้อ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทัศนคติ และแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ให้ค่าพฤติกรรมในทางบวก ๑๕ ข้อ ได้แก่ ข้อ ๑, ๔, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๘, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๓๒, ๔๐, ๔๑, ๔๒ และ ๔๕ แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ทัศนคติให้ค่าพฤติกรรมในทางลบ, แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดให้ค่าพฤติกรรมในทางบวก ๑๕ ข้อ, ได้แก่ ข้อ ๒, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๖, ๑๗, ๒๑, ๒๕, ๒๗, ๒๘, ๓๓, ๓๔ และ ๓๗ แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ทัศนคติให้ค่าพฤติกรรมในทางลบ แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ให้ค่าพฤติกรรมในทางบวก ๑๕ ข้อ ได้แก่ ข้อ ๓, ๕, ๙, ๑๔, ๒๐, ๒๑, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๓๐, ๓๑, ๓๔, ๓๕, ๔๓ และ ๔๔

๒. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในการหาความเชื่อมั่น นำเอาแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร Coefficient - α ของกรอนบาค (Gronbach, 1970 : 312) ได้ค่าความเชื่อมั่น ๐.๘๖๕๔ ซึ่งนับว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นในการวัดสิ่งที่เราจะวัดได้ และสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือวัดทัศนคติเพื่อการวิจัยต่อไป

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ได้กระทำกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่นเพศชายที่ศึกษาเสพติคดี
 ของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร
 และโรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๕ ปี จำนวน ๑๐๐ คน
 โดยเลือกกลุ่ม เยาวชนคนที่แพทย์ในโรงพยาบาลรับรองว่าพ้นวัยของกามรั้งจนแล้ว ดังได้
 แสดงไว้ในตาราง ๑

ตาราง ๑ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำแนกตามโรงพยาบาล

โรงพยาบาล	จำนวนคน
พระมงกุฎเกล้า	✓๕๕ ๕๐ ๕๕
ตำรวจ	✓๕๕ ๕๐ ๕๕
ศิริราช	✓๕๕ ๕๐ ๕๕
รวม	✓๑๖๕ ๑๕๐ ๑๕๕

ตารางดังกล่าวนี้ได้รับทราบแล้ว จก. ผอ. จส.ส.ก. ของนาย เสน่ห์จิตต์ ๑๖/๑๑/๕๕ และนาย งาม ๑๖/๑๑/๕๕
 เป็นอันได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ✓

แบบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามแบบสอบถามวัดทัศนคติของเด็กวัยรุ่น
 ที่ศึกษาเสพติคดีแบบแบบแผนการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดา หลังจากได้จัดสร้างและปรับปรุง
 แบบสอบถามจนมีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ และนำไปให้เด็กวัยรุ่นชายที่ศึกษาเสพติคดีตามโรงพยาบาล
 คอยช่วยทำการ การเก็บข้อมูลนี้เก็บเป็นรายบุคคลโดยผู้ทดสอบและสัมภาษณ์กันตลอด

สำหรับเด็กคนไหนที่อ่านหนังสือไม่ได้ก็ใช้วิธีสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล แล้วจึงนำแบบสอบถาม
 ที่ได้นำทั้งหมดตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แบบสอบถามฉบับนี้จะมีค่าคะแนนสอบ
 แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเท่ากัน มากกว่า ๑๖ แบบขึ้นไป
 ก็ถือเป็นข้อสอบเสียใจไปให้ และไม่นำมาเป็นข้อมูลต่อไป เมื่อตรวจแบบสอบถามได้ฉบับที่สมบูรณ์
 ก็ต้อง กรบตามจำนวนแล้ว นำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่าง ๆ
 ตามที่กำหนดไว้

ลำดับขั้นของการวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ✓

๑. การวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) เป็นการหาค่าอำนาจจำแนก
 โดยอาศัยการวัดความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t - test จากสูตร
 (Edwards, 1957 : 153 - 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{\left[\sum X_H^2 - (\sum X_H)^2 \right] + \left[\sum X_L^2 - (\sum X_L)^2 \right]}{N(N-1)}}$$

๒. การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้วิธีการวิเคราะห์ ใช้สูตร

(Cronbach, 1970 : 368)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{s_1^2}{s_t^2} \right]$$

๓. ตรวจสอบแบบสอบถาม และคำนวณค่าสถิติเบื้องต้นสำหรับใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ ต่อไป ค่าสถิติเบื้องต้นนี้ได้แก่

• คะแนนเฉลี่ย (Mean)

ความแปรปรวน (Variance)

ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๔. หาความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของปริมาณราคา และแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๓ แบบ ซึ่งเป็นการทดสอบสมมุติฐานข้อ ๑ ถึงข้อ ๔ โดยใช้สูตร (Garrett, 1961 : 253)

$$\chi^2 = \sum \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right]$$

$$df = (r - 1)(c - 1)$$

๕. คำนวณค่า t - test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปร ๒ กลุ่ม ซึ่งเป็นการทดสอบสมมุติฐานข้อ ๑๐ โดยใช้สูตร (Edwards, 1960 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \cdot \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

๖. คำนวณค่า F - test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า ๒ กลุ่ม ซึ่งเป็นการทดสอบสมมุติฐานข้อ ๕ ถึงข้อ ๘ โดยใช้สูตร (Landquist, 1956 : 56)

Source of Variation	Sum of Square	df	Mean Square
Treatments (A) b ✓	$\sum_{j=1}^b \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{N}$	a-1	SS_A / df
Within - group (W)	$SS_T - SS_A$		SS_W / df
Total	$\sum_{j=1}^a \sum n_j \bar{X}^2 - \frac{T^2}{N}$	N-1	

$$F = \frac{MS_A}{MS_W} \quad (df = a - 1 / N - a)$$

และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จะตรวจสอบความแตกต่าง
เป็นรายคู่ โดยใช้ q - statistic (Winer, 1962 : 309)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ผู้วิจัยจึงกำหนดใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

✓ $\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวน
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่า t ใน t - distribution
F	แทน	ค่า F ใน F - distribution
df	แทน	ค่า degree of freedom
SS	แทน	ค่า sum square
MS	แทน	ค่า Mean square
q	แทน	studentized Range statistic
O	แทน	Observed Frequency
E	แทน	Expected Frequency
χ^2	แทน	Chi - square

การวิเคราะห์ข้อมูล

✓ ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายได้พิจารณาเป็นตอน ๆ
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ สภาพของกลุ่มตัวอย่าง — แยกความตัวแปรดังต่อไปนี้

๑. สภาพทางเศรษฐกิจของนิคมารกา P 30
๒. ระดับการศึกษาของนิคมารกา P 31 หมายเหตุ P 32
๓. สถานภาพการสมรสของนิคมารกา P 33
๔. อาชีพของนิคมารกา P 34 หมายเหตุ P 35
๕. ระดับการศึกษาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศ P 35
๖. อายุของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศ P 36

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของนิคมารกาของเด็กที่ศึกษาเพศ

๒.๑ ความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ตามตัวแปรดังต่อไปนี้

- ๒.๑.๑ สภาพทางเศรษฐกิจของนิคมารกา P ๖7
- ๒.๑.๒ ระดับการศึกษาของนิคมารกา
- ๒.๑.๓ สถานภาพการสมรสของนิคมารกา
- ๒.๑.๔ อาชีพของนิคมารกา

๒.๒ ความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

๒.๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตามสภาพของนิคมารกา และเปรียบเทียบความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบตามตัวแปรที่กำหนดให้ต่อไปนี้

- ๒.๓.๑ สภาพทางเศรษฐกิจของนิคมารกา
- ๒.๓.๒ ระดับการศึกษาของนิคมารกา
- ๒.๓.๓ สถานภาพการสมรสของนิคมารกา
- ๒.๓.๔ อาชีพของนิคมารกา

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อ

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

๓.๑ ทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

๓.๒ ทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู
ของบิดามารดา แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ตามตัวแปร
ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ สภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

๓.๒.๒ ระดับการศึกษาของบิดามารดา

๓.๒.๓ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

๓.๒.๔ อาชีพของบิดามารดา

๓.๒.๕ ระดับการศึกษาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด

๓.๒.๖ อายุของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด

ตอนที่ ๑ สภาพของกลุ่มตัวอย่าง

✓ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา
ระดับการศึกษาของบิดามารดา สภาพการสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา
ระดับการศึกษาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด และอายุของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ผลจาก
การศึกษามีรายละเอียดดังตาราง ๒ - ๔

ตาราง ๒ จำนวนกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามสภาพทางเศรษฐกิจของนิคมการค้า

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน
สูง	๒๐
กลาง	๔๕
ต่ำ	๓๕
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติคมีนิคมการค้าที่มีฐานะเศรษฐกิจระดับกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๕ รองลงมาเป็นผู้ที่มีนิคมการค้ามีฐานะเศรษฐกิจระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๓๕ ส่วนผู้ที่มีนิคมการค้ามีฐานะเศรษฐกิจระดับสูงมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๐

ตาราง ๓ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน
ไม่ได้เรียน	๑๑
ประถม	๕๕
มัธยม	๓๑
สูงกว่ามัธยม	๑๕
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มีบิดาที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕ รวบรวมมาได้แก่ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๓๑ และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มีบิดาไม่ได้เรียนนั้น ~~คิดเป็นร้อยละ ๑๑~~ ~~คิดเป็นร้อยละ ๑๑~~ ~~คิดเป็นร้อยละ ๑๑~~

ดังนั้นพอจะชี้ให้เห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มีบิดามีการศึกษาคำมีจำนวนมาก และเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติด จะมีจำนวนค่อนข้างน้อย เมื่อบิดามีระดับการศึกษาสูงขึ้น

ตาราง ๔ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามระดับการศึกษาของมารดา

การศึกษาของมารดา	จำนวน
ไม่ได้เรียน	๘ 7
ประถม	๖๕ 65
มัธยม	๒๑ 24
สูงกว่ามัธยม	16 4
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๕ รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๒๑ และสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย คิดเป็นร้อยละ ๑๖ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีมารดาไม่ได้เรียนนั้น มีจำนวนร้อยละ ๘

ดังนั้นพอจะชี้ให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีมารดาที่มีการศึกษาทำป็นจำนวนมาก และเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดจะมีจำนวนลดน้อยลง เมื่อมารดาเ็นกับการศึกษาสูงขึ้น

ตาราง ๕ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา	จำนวน
อยู่ด้วยกัน	๖๐ ๕๒
แยกกันอยู่	๒๑ ๕๕
บิดาเสีย	๑๕ ๑๕
มารดาเสีย	๔ ๘
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษามิติดามารดาอยู่ด้วยกัน มีจำนวนมากที่สุด เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕๒ อันดับสองได้แก่ บิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๕ อันดับสามได้แก่ บิดาเสีย คิดเป็นร้อยละ ๑๕ อันดับสี่ได้แก่มารดาเสีย คิดเป็นร้อยละ ๔.๘

ตาราง ๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามลักษณะอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน
ค้าขาย	✓ ๒๕ ~~๒๕~~
รับราชการ	✓ ๒๖ ~~๒๖~~
เกษตรกร	✓ ๕ ~~๕~~
รับจ้าง	✓ ๒๔ ~~๒๔~~
อื่น ๆ	✓ ๑๖ ~~๑๖~~
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๖ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศคมีบิดามีอาชีพค้าขาย และรับจ้าง มีจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ ~~๒๕~~ ^{๒๕} อันดับสองได้แก่อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ ~~๒๖~~ ^{๒๖} อันดับสามได้แก่อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ~~๑๖~~ ^{๑๖} อันดับสุดท้ายได้แก่ อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ ~~๕~~ ^๕

ตาราง ๗ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามลักษณะอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน
กษาย	๕๕ 45
รับราชการ	๕ 6
เกษตร	๒ 4
รับจ้าง	๒๒ 24
อื่น ๆ	๒๓ 21
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๗ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มารดามีอาชีพค้าขาย มีจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 45 อันดับสองได้แก่ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 24 อันดับสามได้แก่ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 24 อันดับสี่ได้แก่ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 6 อันดับสุดท้าย ได้แก่อาชีพเกษตร คิดเป็นร้อยละ 4

ตาราง ๔ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามระดับการศึกษาของเด็ก

ระดับการศึกษาของเด็ก	จำนวน
ประถม	๓๕ 37
มัธยม	๔๔ 41
สูงกว่ามัธยม	๑๖ 16
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติด มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔⁴⁷ อันับรองลงมาได้แก่การศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๓๕⁷¹ อันับสุดท้ายได้แก่ การศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๖

ตาราง ๕ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอายุของเด็ก

อายุของเด็ก	จำนวน
อายุ ๑๔ - ๑๙ ปี	๕๕ 70
อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี	๓๕ 30
รวม	๑๐๐

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดมีอายุระหว่าง ๑๔ - ๑๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๕^{7๑} ส่วนอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๕^{3๐}

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาของ
เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้แสดงให้เห็นถึง แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู
ทั้ง ๓ แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย วิธีการ
เปรียบเทียบนี้จึงกระทำเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การแสดงสภาพของกลุ่มตัวอย่างตาม
การอบรมเลี้ยงดู การเปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
เปรียบเทียบสภาพของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ ตามตัวแปร
ที่กำหนดให้

๒.๑ ความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู เมื่อแบ่งตามสภาพของ
บิดามารดา

ตาราง ๑๐ แสดงสภาพเศรษฐกิจของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างและแบบแผน
การอบรมเลี้ยงดู

แบบแผนการอบรม เลี้ยงดู	สูง		กลาง		ต่ำ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชาธิปไตย	10	50.00	24	58.33	10	66.66	53	55.00
เข้มงวด	6	30.00	15	33.33	7	20.00	28	28.00
ปล่อยปละละเลย	4	20.00	6	16.66	4	26.66	17	17.00
รวม	20	100.00	45	100.00	21	100.00	70	100.00

จากตาราง ๑๐ ถ้าหากแบ่งแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น ๓ แบบ ตามสภาพ
เศรษฐกิจของบิดามารดาที่แตกต่างกัน พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจ
สูง ปานกลาง และต่ำ จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด กลุ่มบิดา
มารดาที่สภาพเศรษฐกิจ --

ระดับสูง และระดับกลาง จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เป็นอันดับรองลงมา และแบบปล่อยปละละเลย เป็นอันดับสุดท้าย ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีสภาพเศรษฐกิจระดับต่ำ จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย เป็นจำนวนพอ ๆ กัน ๒.๑๒

ตาราง ๑๑ แสดงระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง และแบบแผน การอบรมเลี้ยงดู

แบบแผนการอบรม เลี้ยงดู	ไม่ได้เรียน		ประถม		มัธยม		สูงกว่ามัธยม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชาธิปไตย	๑๕	๑๕.๐๐	๓๓	๓๓.๐๐	๑๖๑	๑๖.๐๐	๓๕	๓๕.๐๐	๖๓	๖๓.๐๐
เข้มงวด	๑๕	๑๕.๐๐	๑๕	๑๕.๐๐	๖๗	๖.๕๐	๑๗	๑๗.๐๐	๑๗	๑๗.๐๐
ปล่อยปละละเลย	๑๕	๑๕.๐๐	๑๕	๑๕.๐๐	๑๖๑	๑๖.๐๐	๑๗	๑๗.๐๐	๑๗	๑๗.๐๐
รวม	๑๕	๑๕.๐๐	๖๓	๖๓.๐๐	๑๖๑	๑๖.๐๐	๑๕	๑๕.๐๐	๑๕	๑๕.๐๐

จากตาราง ๑๑ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามีระดับการศึกษา ชั้นประถมและมัธยม จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นจำนวนมาก รองลงมา ได้แก่ แบบเข้มงวด และอันดับสุดท้ายได้แก่ แบบปล่อยปละละเลย

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดาไม่ได้เรียนจะได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวด

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมจะได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดมากที่สุด รองลงมาได้แก่แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย เป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง ๑๒ แสดงระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง และแบบแผน
การอบรมเลี้ยงดู

แบบแผนการอบรม เลี้ยงดู	ไม่ไ้เรียน		ประถม		มัธยม		สูงกว่ามัธยม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชาธิปไตย	๔	๕๓.๑๔	~~๔๔~~ ๓๙	~~๕๕.๐๐~~ ๕๔.๓๖	15	๕๕	๗	๒๕.๐๐	59	๖๓.๐๐
เข้มงวด	๒	๒๕.๐๐	๑๔	๑๗.๕๐	๖	๒๑.๔๓	๓	๓๕.๐๐	24	๒๕.๐๐
ปล่อยปละละเลย	๑	๑๒.๕๐	~~๑๐~~ ๑๓	~~๑๒.๕๐~~ ๑๖.๖๗	3	๑๐.๐๐	—	—	14	๑๔.๐๐
รวม	๗	๑๐๐.๐๐	~~๖๘~~ 65	๑๐๐.๐๐	~~๒๔~~ 24	๑๐๐.๐๐	๔	๑๐๐.๐๐	๑๐๐	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๒ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มีมารดา มีระดับการศึกษา
ประถม, มัธยม และไม่ไ้เรียนหนังสือ จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก
เป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาได้แก่แบบเข้มงวด และอันดับสุดท้ายได้แก่แบบปล่อยปละละเลย
ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มีมารดา มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยม จะได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มากเป็นอันดับแรก อันดับรองลงมาได้แก่ แบบประชาธิปไตย
แต่แบบปล่อยปละละเลยไม่มีเลย

ตาราง ๑๓ แสดงสถานภาพการสมรสของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง
และแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดู

แบบแผนการอบรม เลี้ยงดู	อยู่ด้วยกัน		แยกกันอยู่		บิดาเสีย		มารดาเสีย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชาธิปไตย	26	50.00	15	60.00					44	60.00
เข้มงวด	13	23.33	5	20.00	3	10.00	24	50.00	26	36.67
ปล่อยปละละเลย	13	23.33	5	20.00	1	3.33	1	2.22	21	29.33
รวม	52	100.00	25	100.00	4	100.00	25	100.00	54	100.00

จากตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน
และบิดาเสีย เด็กจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมา
ได้แก่ แบบเข้มงวด และอันดับสุดท้ายได้แก่ แบบปล่อยปละละเลย

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่ จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
มากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่แบบปล่อยปละละเลย อันดับสุดท้ายได้แก่แบบเข้มงวด

ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีมารดาเสีย จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากที่สุด
อันดับรองลงมาได้แก่ แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลยอย่างละเท่า ๆ กัน

ตาราง ๑๔ แสดงอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง และแบบแผนของการอบรมเลี้ยงดู

แผนการ เลี้ยงดู	ค้าขาย		รับราชการ		เกษตร		รับจ้าง		อื่น ๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	๑๓	๗๑.๕๓	๑๓	๕๕.๑๓	๑	๒๕.๐๐	๑๓	๕๐.๐๐	๑๒	๕๐.๐๐	๒๓	๕๐.๐๐
๒	๕	๑๓.๕๖	๕	๓๓.๕๐	๒	๕๐.๐๐	๕	๑๖.๖๖	๓	๑๘.๗๕	๒๓	๑๓.๐๐
๓	๑๐.๓๑	๒	๕.๓๓	๑	๒๕.๐๐	๑	๒๕.๐๐	๑	๖.๒๕	๑	๑๕.๐๐	๑๕.๐๐
รวม	๒๕	๑๐๐.๐๐	๒๕	๑๐๐.๐๐	๕	๑๐๐.๐๐	๒๕	๑๐๐.๐๐	๑๕	๑๐๐.๐๐	๑๕	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามีอาชีพ ค้าขาย รับราชการ และอาชีพอื่น ๆ เด็กจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก มาเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองได้แก่แบบเข้มงวดและอันดับสุดท้ายได้แก่ แบบปล่อยปละละเลย

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามีอาชีพเกษตร เด็กจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย อย่างกะเทาะ ๆ กัน

ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามีอาชีพรับจ้างจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด อันดับรองลงมาได้แก่แบบปล่อยปละละเลย อันดับสุดท้ายได้แก่แบบเข้มงวด

ตาราง ๑๕ แสดงภาษีของมารดาของลูกไม่ทั่วอย่าง และแบบแผนของการอบรม
เลี้ยงดู

แบบแผนการ อบรมเลี้ยงดู	ค้าขาย		รับราชการ		เกษตร		รับจ้าง		อื่น ๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชาธิปไตย	30						16	66.66		66.66	23	23.00
ขมงวด	22	20.00	3	50.00	1	50.00	6	16.67	1	23.00	23	23.00
ปล่อยปละ	9											
ละเลย	6	13.33			2	50.00	6	16.67	2	9.52	16	16.00
รวม	67	100.00	6	100.00	4	100.00	24	100.00	21	100.00	100	100.00

จากตาราง ๑๕ แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่สามมารดาที่มีอาชีพค้าขาย และอื่น ๆ เด็กจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมา ได้แก่แบบเข้มงวด อันดับสุดท้ายได้แก่ แบบปล่อยปละละเลย

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่สามมารดาที่มีอาชีพรับราชการ จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด รองลงมาได้แก่แบบเข้มงวด ส่วนแบบปล่อยปละละเลยไม่มีเลย

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่สามมารดาที่มีอาชีพเกษตรกร จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยอย่างละเท่า ๆ กัน ส่วนแบบประชาธิปไตยไม่มีเลย

เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่สามมารดาที่มีอาชีพรับจ้าง จะได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย มากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับรองลงมาได้แก่แบบเข้มงวดและแบบปล่อยปละละเลย อย่างละเท่า ๆ กัน

๒.๒ ความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้ศึกษาแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู โดยเปรียบเทียบเป็น
ส่วนรวม เพื่อให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสกติด ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันหรือไม่
ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ประชาธิปไตย	เข้มงวด	ปล่อยปละละเลย	รวม	χ^2
๖๓ (๓๓.๓๓)	๒๓ (๓๓.๕๓)	๑๔ (๓๓.๑๓)	๑๐๐	๔๐.๘๒ **

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๑๖ แสดงให้เห็นว่า บิฮามารทาของเด็กรุ่นที่ศึกษาเสกติด
มีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

เมื่อพิจารณาทุกรายละเอียด พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเสกติดได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบประชาธิปไตยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่แบบเข้มงวด และอันดับสุดท้ายได้แก่
แบบปล่อยปละละเลย

เพื่อให้เห็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ได้เปรียบเทียบความแตกต่าง
ของบิฮามารทาของเด็กรุ่นที่ศึกษาเสกติด ตามสาขาเศรษฐกิจ การศึกษา สถานภาพการสมรส
และอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นส่วนตัว และเพื่อพิจารณาแยกตามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู
ดังตารางต่อไปนี้

๒.๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตามสภาพของนิคมารคา
และเปรียบเทียบความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบตามตัวแปรที่กำหนดให้

ตาราง ๑๓ เปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจของนิคมารคาของกลุ่มตัวอย่าง

สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	χ^2
๑๓ (๓๓.๓๓)	๕๕ (๓๓.๓๓)	๒๕ (๓๓.๓๓)	๙๓	***
๑๐	๑๕	๓๕	๖๐	๑๐.๘

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่า นิคมารคาของเค็กวียุ่นที่ศึกษาเพศที่มีสภาพเศรษฐกิจ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ส่วนใหญ่
นิคมารคาของเค็กวียุ่นที่ศึกษาเพศที่มีสภาพเศรษฐกิจระดับกลาง รองลงมาได้แก่
สภาพเศรษฐกิจระดับต่ำ ส่วนสภาพเศรษฐกิจระดับสูงมีน้อยที่สุด

ตาราง ๑๘ เปรียบเทียบ แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามสภาพ
ทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

แบบแผนการอบรม เลี้ยงดู	สภาพทางเศรษฐกิจ			รวม	χ^2
	สูง	กลาง	ต่ำ		
แบบประชาธิปไตย	๕ (๑๐.๔๑)	๓๕ (๓๖.๕๔)	๑๕ (๑๕.๐๕)	๕๕	๒.๕๘๖๕
แบบเข้มงวด	๕ (๓.๕๑)	๑๕ (๑๓.๓๔)	๑๓ (๕.๓๕)	๓๓	
แบบปล่อยปละละเลย	๓ (๒.๓๔)	๑๒ (๔.๑๒)	๑๓ (๓.๕๐)	๒๘	
รวม	๑๓	๖๒	๓๑	๑๐๖	

จากตาราง ๑๘ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีความแตกต่างกันในทางสภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๑๙ เปรียบเทียบระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง

ไม่ได้เรียน	ประถม	มัธยม	สูงกว่ามัธยม	รวม	χ^2
๑ (๒๕)	๕๔ (๒๕)	๓๑ (๒๕)	๑๔ (๒๕)	๑๐๐	๖๒.๕๖ ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๑๙ แสดงให้เห็นว่าบิดาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะคดีมีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณาทุกรายละเอียด พบว่า ส่วนใหญ่บิดาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะคดีได้รับการศึกษาระดับประถม รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยม ส่วนระดับสูงกว่ามัธยมมีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง ๒๐ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง
ตามระดับการศึกษาของบิดา

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	ระดับการศึกษาของบิดา				รวม	χ^2
	ไม่ได้เรียน	ประถม	มัธยม	สูงกว่ามัธยม		
แบบประชาธิปไตย	๐ (๐.๖๓)	๓๗ (๓๔.๐๒)	๒๑ (๑๙.๕๓)	๕ (๔.๘๒)	๖๓	๑๒.๐๙๕๔
แบบเข้มงวด	๑ (๑๐.๒๔)	๘ (๑๒.๔๒)	๗ (๗.๑๓)	๙ (๓.๒๒)	๒๕	
แบบปล่อยปละละเลย	๐ (๐.๑๔)	๕ (๗.๘๖)	๓ (๔.๓๔)	๒ (๑.๕๖)	๑๐	
รวม	๑	๕๐	๓๑	๑๖	๑๐๐	

จากตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดูไม่มีความแตกต่าง
ในก้นการศึกษาของบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๑ เปรียบเทียบระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง

ไม่ได้เรียน	ประถม	มัธยม	สูงกว่ามัธยม	รวม	χ^2
๗ (๒๕)	๖๔ (๒๕)	๒๑ (๒๕)	๔ (๒๕)	๑๐๐	๑๐๘.๒ ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๒๑ แสดงให้เห็นว่า มารดาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษามีระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณาด้วยละเอียดพบว่า ส่วนใหญ่มารดาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาได้รับการศึกษาระดับประถม รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยม ส่วนระดับสูงกว่ามัธยมมีจำนวนน้อยที่สุด

ตาราง ๒๒ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษาของมารดา

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	ระดับการศึกษาของมารดา				รวม	χ^2
	ไม่ทันเรียน	ประถม	มัธยม	สูงกว่ามัธยม		
แบบประชาธิปไตย	๔ (๔.๔๑)	๔๔ (๔๒.๘๔)	๑๔ (๑๓.๒๓)	๑ (๒.๕๒)	๖๓	๖.๗๒๘๖
แบบเข้มงวด	๒ (๑.๖๑)	๑๔ (๑๔.๖๔)	๔ (๔.๘๓)	๓ (๐.๘๒)	๒๓	
แบบปล่อยปละละเลย	๑ (๐.๘๘)	๑๐ (๙.๕๒)	๓ (๒.๙๔)	๐ (๐.๕๖)	๑๔	
รวม	๗	๖๘	๒๑	๔	๑๐๐	

จากตาราง ๒๒ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีความแตกต่างในด้านการศึกษาของมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๓ เปรียบเทียบสถานการณ์การสมรสของนิทานารดาของกลุ่มตัวอย่าง

อยู่ด้วยกัน	แยกกันอยู่	บิดาเสีย	มารดาเสีย	รวม	χ^2
๖๐ (๒๕)	๒๑ (๘๕)	๑๕ (๒๕)	๔ (๒๕)	๑๐๐	๗๑.๒๘ ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่า นิทานารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด มีสถานการณ์การสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณาการรายละเอียด พบว่า ส่วนใหญ่นิทานารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดอยู่ด้วยกัน รองลงมาได้แก่ แยกกันอยู่ บิดาเสีย และมารดาเสีย ตามลำดับ

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างตามสถานการณ์การสมรสของนิทานารดา

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	สถานการณ์การสมรส				รวม	χ^2
	อยู่ด้วยกัน	แยกกันอยู่	บิดาเสีย	มารดาเสีย		
แบบประชาธิปไตย	๓๘ (๓๗.๘๐)	๑๓ (๑๓.๒๓)	๑๑ (๕.๕๕)	๑ (๒.๕๒)	๖๓	๕.๓๑๔๐
แบบเข้มงวด	๑๖ (๑๓.๘๐)	๒ (๔.๘๓)	๓ (๓.๕๕)	๒ (๐.๕๒)	๒๓	
แบบปล่อยปละละเลย	๖ (๘.๕๐)	๖ (๒.๕๕)	๑ (๒.๑๐)	๑ (๐.๕๒)	๑๔	
รวม	๖๐	๒๑	๑๕	๔	๑๐๐	

จากตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู ไม่มี
ความแตกต่างในทัศนสภาพการสมรสของบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๕ เปรียบเทียบอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง

ค้าขาย	รับราชการ	เกษตร	รับจ้าง	อื่น ๆ	รวม	χ^2
๒๕ (๒๐)	๒๔ (๒๐)	๔ (๒๐)	๒๕ (๒๐)	๑๖ (๒๐)	๑๐๐	*** ๒๐.๘

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่า บิดาของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษา มีอาชีพแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณาตารางละเอียดพบว่า ส่วนใหญ่บิดาของเด็กวัยรุ่น
ที่ศึกษาเพศศึกษามีอาชีพ ค้าขาย และรับจ้าง ส่วนอาชีพรับราชการ, อื่น ๆ และเกษตร มีจำนวน
รองลงมาตามลำดับ

ตาราง ๒๖ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพของบิดา

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะอาชีพของบิดา					รวม	χ^2
	ค้าขาย	รับราชการ	เกษตร	รับจ้าง	อื่น ๆ		
แบบประชาธิปไตย	๒๐ (๑๙.๖๔)	๑๓ (๑๑.๑๒)	๑ (๒.๕๒)	๑๗ (๑๗.๖๔)	๑๒ (๑๐.๐๘)	๖๓	
แบบเข้มงวด	๕ (๖.๔๔)	๔ (๕.๔๒)	๒ (๐.๕๒)	๔ (๖.๔๔)	๓ (๓.๖๘)	๒๓	๑๐.๕๕๑๖
แบบปล่อยปละละเลย	๓ (๓.๕๒)	๖ (๓.๓๖)	๑ (๐.๕๒)	๗ (๓.๕๒)	๑ (๒.๖๔)	๑๘	
รวม	๒๘	๒๓	๔	๒๘	๑๖	๑๐๐	

จากตาราง ๒๖ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีความแตกต่างในด้านอาชีพของบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๒๗ เปรียบเทียบอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง

ค้าขาย	รับราชการ	เกษตร	รับจ้าง	อื่น ๆ	รวม	χ^2
๔๔ (๒๐)	๕ (๒๐)	๒ (๒๐)	๒๒ (๒๐)	๒๓ (๒๐)	๑๐๐	๖๗.๓ ***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากตาราง ๒๗ แสดงให้เห็นว่า มารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดมีอาชีพที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณาทุกรายละเอียดจะเห็นว่า ส่วนใหญ่มารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดมีอาชีพค้าขาย รองลงมาได้แก่อาชีพอื่น ๆ , รับจ้าง, รับราชการ และเกษตร ตามลำดับ

ตาราง ๒๘ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพของมารดา

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะอาชีพของมารดา					รวม	χ^2
	ค้าขาย	รับราชการ	เกษตร	รับจ้าง	อื่น ๆ		
แบบประชาธิปไตย	๓๒(๓๐.๒๔)	๓ (๓.๑๕)	๐ (๑.๒๒)	๑๔(๑๓.๘๖)	๑๔(๑๔.๔๔)	๖๓	๖.๓๔๓๑
แบบเข้มงวด	๑๑(๑๑.๐๔)	๒ (๑.๑๕)	๑ (๐.๔๖)	๔(๕.๐๖)	๕(๔.๒๕)	๒๓	
แบบปล่อยปละละเลย	๕(๖.๗๒)	๐ (๐.๗๐)	๑ (๐.๕๔)	๔(๓.๐๔)	๔(๓.๒๒)	๑๔	
รวม	๔๔	๕	๒	๒๒	๒๓	๑๐๐	

จากตาราง ๒๘ แสดงให้เห็นว่า ในแต่ละแบบของการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีความแตกต่างในด้านอาชีพของมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๓ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา กับแยกตามระดับการศึกษา และอายุของเด็ก ดังตารางต่อไปนี้

๓.๑ ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

✓ ตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

หมายเหตุ 3

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๑๔๔.๗๑๒๔	๒	๑๐๔๔.๓๕๖๔	๑๔.๕๓๑๔ **
Within - group (W)	๗๓๓๔.๔๔๗๒	๔๗	๑๕๖.๖๕๔๑	
Total	๘๔๗๙.๑๖๐๐	๔๙		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๒๕ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะกิจ มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู ในกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ จึงได้ค่า q - statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลการเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง ๓๐

ตาราง ๓๐ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย
เป็นรายคู่

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู		ประชาธิปไตย	เข้มงวด	ปล่อยปละละเลย
	$\bar{X}$	๕๑.๑๔๒๘	๔๔.๑๓๓๘	๓๘.๕๓๑๔
ประชาธิปไตย	๕๑.๑๔๒๘	—	๖.๘๖๘๘**	๑๒.๕๓๑๔**
เข้มงวด	๔๔.๑๓๓๘		—	๕.๖๐๒๕
ปล่อยปละละเลย	๓๘.๕๓๑๔			—
			r = ๒	r = ๓
$\sqrt{\frac{MS_{error}/n}{}}$	q .๘๕ (r, ๕๓)		๓.๘๐	๓.๓๖
	q .๘๕ (r, ๕๓)		๕.๐๘	๖.๑๐
	q .๘๕ (r, ๕๓)		๓.๑๐	๔.๒๐
$\sqrt{\frac{MS_{error}/n}{}}$	q .๘๕ (r, ๕๓)		๖.๓๒	๗.๖๓

** ถ้า q มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตาราง ๓๐ ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีต่อแบบแผน
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย พบว่า

๑. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาต่อทัศนคติต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
และแบบเข้มงวด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($q = ๖.๘๗$, $P > .๐๑$)
เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่ศึกษาต่อทัศนคติที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
มีทัศนคติดีกว่าเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาต่อทัศนคติที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

๒. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษามีทัศนคติต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($\alpha = ๐.๐๑$, $P > .๐๑$) เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีทัศนคติดีกว่าเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

๓. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษามีทัศนคติต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\alpha = ๐.๐๑$) แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีแนวโน้มที่มีทัศนคติดีกว่าเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

การวิเคราะห์เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๓ แบบ เมื่อแยกตามสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส, อาชีพของบิดามารดา ของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษา และระดับการศึกษา และอายุของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษา

ตาราง ๓๑ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ตามแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู และสภาพของกลุ่มตัวอย่าง 3-2

สภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ประชาธิปไตย		เข้มงวด		ปล่อยปละละเลย		$\bar{X}_{comb}$
	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	
สภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา							
สูง	๔	๕๓.๖๖๖๗	๕	๕๓.๒๐๐๐	๓	๔๔	๔๔.๕๔
กลาง	๓๕	๔๔.๕๗๑๔	๑๔	๔๕	๘	๓๔.๑๒๕๐	๔๖.๔๗
ต่ำ	๑๔	๓๔.๑๔๒๘	๓	๑๔.๖๖๖๗	๓	๓๑.๓๓๓๓	๓๓.๓๖

ตาราง ๓๑ (ต่อ)

สภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ประชาธิปไตย		เข้มงวด		ปล่อยปละละเลย		$\bar{X}_{comb}$
	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	
<u>ระดับการศึกษาของบิดา</u>							
ไม่ได้เรียน	—	—	๖	๔๐	—	—	๔๐
ชั้นประถม	๓๓	๔๔.๘๖๔๘	๘	๔๖.๘๗๕๐	๘	๓๘.๒๖๖๒๒	๔๔.๒๒
ชั้นมัธยม	๒๑	๔๘.๗๖๑๙	๗	๔๓.๔๒๘๖	๓	๒๘.๓๓๓๓๓	๔๖.๓๕
สูงกว่าชั้นมัธยม	๕	๕๔.๖	๗	๔๒.๔๒๘๖	๒	๔๘.๕	๔๗.๗๘
<u>ระดับการศึกษามารดา</u>							
ไม่ได้เรียน	๔	๔๖.๕	๒	๔๒	๑	๓๐	๔๒.๘๖
ชั้นประถม	๔๔	๕๐.๕๙๐๙	๑๔	๔๔.๑๒๕๘	๑๐	๔๐.๔	๔๗.๗๖
ชั้นมัธยม	๑๔	๕๔.๒๘๕๗	๔	๔๘.๕	๓	๓๕.๓๓๓๓๓	๕๐.๔๘
สูงกว่าชั้นมัธยม	๑	๕๐	๓	๔๐	—	—	๔๒.๕
<u>สถานภาพการสมรส</u>							
อยู่ด้วยกัน	๓๘	๕๐.๗๖๓๒	๑๖	๔๓.๘๑๒๕	๖	๔๔.๑๖๖๗	๔๘.๒๕
แยกกันอยู่	๑๓	๕๒.๖๑๕๔	๒	๔๑.๕	๖	๓๐.๘๓๓๓	๕๓.๙๐
บิดาเสีย	๑๑	๔๒.๖๓๖๔	๓	๔๗	๑	๔๗	๕๑.๑๔
มารดาเสีย	๑	๓๘	๒	๔๕.๕	๑	๔๓	๔๓

ตาราง ๓๑ (ต่อ)

สภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ประชากรไทย		เขมรลาว		ปะดะยปะดะย		$\bar{X}_{comb}$
	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	
<u>อาชีพของบิดา</u>							
ค้าขาย	๒๐	๔๐	๕	๔๖.๘	๓	๔๒.๖๖๖๗	๔๔.๖๔
รับราชการ	๑๓	๔๔.๖๐๓๘	๔	๔๒.๘๘๘๘	๒	๔๔	๔๔.๘๖
เกษตรกร	๑	๖๘	๒	๓๔.๕	๑	๓๖	๔๓.๖๖๖
รับจ้าง	๑๗	๕๒	๔	๔๖.๕	๗	๓๖	๔๗.๒๑
อื่น ๆ	๑๒	๔๓.๒๕	๓	๔๗	๑	๓๖	๔๑
<u>อาชีพของมารดา</u>							
ค้าขาย	๓๒	๕๑.๑๒๕	๑๑	๔๕.๓๖๓๖	๕	๓๗.๔๐	๔๘.๓๗
รับราชการ	๓	๔๒	๒	๓๓.๕	—	—	๔๘.๖
เกษตรกร	—	—	๑	๓๖	๑	๓๖	๓๖
รับจ้าง	๑๔	๔๓.๔๒๘๖	๔	๔๗.๗๕	๔	๔๑.๕	๔๐.๖๓
อื่น ๆ	๑๔	๔๔.๔๒๘๖	๕	๔๐.๖	๔	๔๐.๒๕	๔๔.๔๑
<u>ระดับการศึกษาของบิดา</u>							
ประถม	๒๓	๔๒.๔๓๔๘	๔	๓๓.๕	๔	๓๗.๖๖๖๖	๔๑.๖๔
มัธยม	๓๑	๔๔.๔๐๓๒	๓	๓๓.๓๓๓๓	๔	๓๓.๒๕	๔๑.๔๒
สูงกว่ามัธยม	๔	๔๗.๑๑๑๑	๖	๔๖.๕	๑	๓๖	๔๔.๔๓

ตาราง ๓๑ (ต่อ)

สภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ประชาธิปไตย		เข้มงวด		ปล่อยปละละเลย		$\bar{X}_{comb}$
	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	N	$\bar{X}$	
<u>อายุของเด็ก</u>							
๑๕ - ๑๙ ปี	๔๑	๕๑.๓๕๐๒	๑๔	๔๒.๒๑๔๓	๑๐	๔๐.๓๐	๔๗.๗๑
๒๐ - ๒๔ ปี	๒๓	๔๐.๖๘๑๘	๘	๔๗.๒๖๒๒	๔	๓๔.๒๕	๔๗.๘๑

จากตาราง ๓๑ แสดงว่า

๑. กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาที่มีสภาพเศรษฐกิจสูงมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๘.๕๕$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาที่มีสภาพเศรษฐกิจปานกลางมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๖.๔๗$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาที่มีสภาพเศรษฐกิจต่ำมีทัศนคติ $\bar{X} = ๓๓.๗๖$
๒. กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๗.๗๕$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีระดับการศึกษาชั้นมัธยมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๖.๓๕$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีระดับการศึกษาชั้นประถมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๔.๒๒$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาไม่ได้รับการศึกษามีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๐$
๓. กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๕๐.๔๔$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๗.๗๖$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาไม่ได้รับการศึกษามีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๒.๔๖$
 กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๒.๕๐$

๔. กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่มีทัศนคติ $\bar{X} = ๕๓.๕๐$

กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาเสียมีทัศนคติ $\bar{X} = ๕๑.๑๔$

กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๘.๒๕$

กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาเสียมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๓$

๕. กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติ $\bar{X} = ๕๑$

กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีอาชีพค้าขายมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๘.๖๔$

กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีอาชีพรับจ้างมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๗.๒๑$

กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีอาชีพรับราชการมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๕.๘๖$

กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีอาชีพเกษตรกรมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๓.๒๒$

๖. กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดามีอาชีพรับจ้างมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๐.๒๓$

กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดามีอาชีพรับราชการมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๘.๖$

กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดามีอาชีพค้าขายมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๘.๓๗$

กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดามีอาชีพอื่น ๆ มีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๕.๕๑$

กลุ่มตัวอย่างที่มีมารดามีอาชีพเกษตรกรมีทัศนคติ $\bar{X} = ๓๖$

๗. กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นประถมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๗.๖๔$

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาชั้นมัธยมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๖.๕๒$

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมมีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๕.๕๓$

๘. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี มีทัศนคติ $\bar{X} = ๔๗.๕๑$

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี $\bar{X} = ๔๗.๗๑$

เพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย
แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพ
การสมรส, และอาชีพของบิดามารดา การศึกษาและอายุของเด็ก โดยใช้ F - ratio
และ t - ratio เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

๓.๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบแผน
การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

เปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ตาราง ๓๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่บิดามารดามีสถานฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

3 2 - 1

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑,๕๕๗.๒๒๐๓	๒	๕๕๘.๖๑๐๒	๔.๕๗๒๒ *
Within - group (W)	๑๓,๑๐๓.๔๕๗๗	๖๐	๒๑๘.๓๙๑๖	
Total	๑๔,๖๖๐.๖๗๘๐	๖๒		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๒ พบว่า ได้กับยารุ่นที่ศึกษาแตกต่างกัน การยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจต่างกัน ได้ก็จะมีทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดู ในกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้ q - statistic เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลการเปรียบเทียบ ดังแสดงในตาราง ๓๑

ตาราง ๓๑ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกันเป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจ		สูง	กลาง	ต่ำ
	$\bar{X}$	๔๓.๖๖๖๗	๔๔.๙๓๑๔	๓๘.๑๕๗๙
สูง	๔๓.๖๖๖๗	—	๔.๖๘	๑๕.๕๑ *
กลาง	๔๔.๙๓๑๔		—	๑๐.๘๑
ต่ำ	๓๘.๑๕๗๙			—
			$r = ๒$	$r = ๓$
$\sqrt{\frac{MS_{error}/n}{}}$	$q .๙๕ (r, ๒๐)$	๒.๘๓		๓.๕๐
	$q .๙๕ (r, ๒๐)$	๑๐.๕๘		๑๒.๗๒
$\sqrt{\frac{MS_{error}/n}{}}$	$q .๙๕ (r, ๒๐)$	๓.๗๖		๔.๒๘
	$q .๙๕ (r, ๒๐)$	๑๔.๐๖		๑๖.๐๑

* ค่า q มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๓ ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำแนกตามสภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดา ปรากฏว่า

๑. ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง กับระดับกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = ๔.๖๕$) แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับสูงมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับกลาง

๒. ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง กับระดับต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.๐๕$ ($q = ๑๔.๕๑$, $P > .๐๕$) เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับสูง มีทัศนคติสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับต่ำ

๓. ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับกลาง กับระดับต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($q = ๑๐.๔๑$) แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย พบว่า ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับกลาง มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจระดับต่ำ

ตาราง ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีระดับการศึกษาต่างกัน

3.2.2

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๖๑๓.๒๐๑๔	๒	๓๐๖.๖๐๐๕	๑.๒๓๔๐
Within - group (W)	๑๔๔๕๕.๓๓๓๔	๖๐	๒๔๑.๖๕๕๖	
Total	๑๕๐๖๘.๕๓๔๘	๖๒		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๔ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคามีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เมื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่างที่มีคามีระดับการศึกษาต่างกัน

3.2.2

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๒๓๙.๐๘๒๓	๓	๗๙.๖๙๔๒	๑.๐๔๓๘
Within - group (W)	๔๕๐๔.๔๙๓๕	๕๕	๘๑.๗๑๗๓	
Total	๔๗๔๓.๕๗๕๘	๖๒		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๕ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใดก็ได้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่มีคามีระดับการศึกษาต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการ
มีสถานภาพการสมรสต่างกัน 3, 2 3

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	120.0442	๓	๓๖.๖๘๑๑	.๕๕๒๕
Within - group (W)	๕๕๕.๕๕๐๘	๕๕	๑๐.๒๖๖๒	
Total	๕๗๕.๕๙๕	๖๖		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๖ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใดที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีผลการมีสถานภาพการสมรสต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติ
ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่างที่บิตามมีลักษณะ
อาชีพต่างกัน

3 2, 4

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๔๔๔.๗๖๘๘	๔	๑๑๒.๑๙๒๑	๑.๕๕๓๑
Within - group (W)	๖๔๔๑.๑๖๕๖	๕๘	๑๑๒.๙๖๘๔	-
Total	๗๐๐๐.๙๓๔	๖๒		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๗ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใดก็ได้
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่มีทัศนคติที่ต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีมารดาที่มีลักษณะอาชีพต่างกัน

3.24

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๑๒.๘๕๒๐	๓	๓๗.๖๕๔๔	.๕๕๗๓
Within - group (W)	๔๔๔๔.๗๓๒๒	๕๕	๘๒.๓๕๑๔	
Total	๔๕๕๗.๖๔๔๒	๖๒		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๔ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่ได้รับความนิยม
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่มีมารดาที่มีอาชีพต่างกันเด็กจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

เปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

ตาราง ๓๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติทางเศรษฐกิจต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๓๓.๔๕๐๕	๒	๑๖.๗๒๕๕	.๕๐๓๑
Within - group (W)	๘๓๑.๕๖๖๗	๒๐	๔๑.๕๗๓๓	
Total	๘๖๕.๐๑๗๒	๒๒		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๓๕ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใดก็ได้ที่
ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดที่มีทัศนคติทางเศรษฐกิจต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ
การศึกษาต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๐๑.๑๑๕๐	๓	๓๓.๖๗๑๓	๔.๔๓๗๐
Within - group (W)	๗๖๔.๓๐๓๖	๑๕	๕๐.๒๖๕๒	
Total	๘๖๕.๔๑๘๖	๑๘		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๐ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศผู้ที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบเข้มงวด ที่มีบิดามีการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดไม่
แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดของกลุ่มตัวอย่างที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษา
ต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๓๖.๖๐๓๓	๓	๔๕.๕๓๔๔	๑.๑๔๗๒
Within - group (W)	๓๒๔.๓๑๔๓	๑๕	๒๑.๖๒๒๘	
Total	๔๖๐.๙๑๗๖	๑๘		

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๑ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะกิจที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ที่มีมารดาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบเข้มงวดไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีความสามารถมีสถานภาพการสมรส ต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๓๓.๘๘๐๑	๓	๑๑.๒๖๖๗	๐.๓๓๘๓
Within - group (W)	๘๖๑.๓๓๙๕	๑๙	๔๕.๒๓๓๖	
Total	๘๙๕.๒๑๙๖	๒๒		

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๒ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศผู้ที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ที่มีความสามารถมีสถานภาพการสมรสต่างกัน ได้จะมีทัศนคติ
ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p > 0.05)

ตาราง ๔๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่า
มีลักษณะอาชีพต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๒๘๒.๑๒๘๗	๔	๗๐.๕๓๒๒	๒.๑๙๓๖
Within - group (w)	๕๘๓.๑๘๘๕	๑๘	๓๒.๓๘๘๔	
Total	๘๖๕.๓๑๗๒	๒๒		

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๓ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศผู้ที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบเข้มงวดไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ของกลุ่มตัวอย่างที่มารดาที่มีลักษณะอาชีพ
ต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๘๘.๓๒๒๑	๔	๔๗.๐๘๐๕	๑.๓๓๘๐
Within - group (W)	๖๖๖.๔๘๕๕	๑๘	๓๗.๐๕๕๓	
Total	๘๖๕.๓๑๗๖	๒๒		

จากผลการวิเคราะห์ตามตาราง ๔๔ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศชายที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ที่มารดาที่มีอาชีพต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบเข้มงวดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เปรียบเทียบในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ตาราง ๔๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาการทางจิตต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๔๒๔.๘๒๓๒	๒	๒๑๒.๔๑๑๖	๑.๘๕๒๑
Within - group (W)	๑๒๒๑.๕๔๑๓	๑๑	๑๑๑.๐๔๑๖	
Total	๑๖๔๖.๓๖๔๕	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีอาการทางจิตต่างกัน ก็จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๘๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีความรู้ระดับการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๔๔๘.๗๒๑๗	๒	๒๒๔.๓๖๐๘	๒.๒๒๒๘๗
Within - group (W)	๑๒๓๐.๗๒๓๓	๑๑	๑๑๑.๘๗๕๗	
Total	๑๖๗๙.๔๔๕	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๘๖ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศที่ ๑ ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีความรู้ระดับการศึกษาต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มารดาเป็นระดับการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๓๘.๓๗๗๓	๒	๖๙.๑๘๘๗	.๕๗๘๓
Within - group (W)	๑๕๙๑.๐๖๖๗	๑๑	๑๔๔.๖๔๖๔	
Total	๑๗๒๙.๔๔๔	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๗ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะกิจที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มารดาเป็นระดับการศึกษาต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีบิดามารดามีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๖๓๗.๗๗๗๔	๓	๒๑๒.๕๙๒๕	๑.๕๔๗๔
Within - group (W)	๑๐๕๑.๖๖๖๖	๑๐	๑๐๕.๑๖๖๗	
Total	๑๖๘๙.๔๔๔๐	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๔ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีบิดามารดามีสถานภาพการสมรสต่างกัน เด็กจะมี
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลยในแง่กว้างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีบิดามีลักษณะอาชีพต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๖๘.๗๗๗๓	๔	๔๒.๑๙๔๓	๒.๒๔๓๓
Within - group (W)	๑๕๖๐.๖๖๖๗	๕	๑๓๓.๔๐๗๔	
Total	๑๗๒๙.๔๔๔	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔๔ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะกิจที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีบิดามีอาชีพต่างกันก็จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๕๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติ ต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีมารคามีลักษณะอาชีพต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๕๑.๙๑๔๐	๓	๑๗.๓๑๕๐	๑.๑๓๙
Within - group (W)	๑๕๑๘.๙๔๐๐	๑๐	๑๕๑.๘๙๕๐	
Total	๑๕๗๐.๘๖๕	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๕๐ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศผู้
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีมารคามีอาชีพต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๕๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๒๔๘.๕๖๐๒	๒	๑๒๔.๒๘๐๑	๑.๐๘๒๔
Within - group (W)	๒๘๒๕.๒๕๐๘	๖๐	๔๗๐.๗๕๑๓	
Total	๓๐๗๓.๘๑๑	๖๒		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๕๑ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศหญิงที่ได้รับ
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ได้คะแนนทัศนคติต่อการอบรม
เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๕๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติ ต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบเซมิงวอ ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๔๔.๐๘๘๔	๒	๒๒.๐๔๔๒	.๕๓๖๓
Within - group (W)	๘๒๑.๒๖๕๒	๒๐	๔๑.๐๖๓๕	
Total	๘๖๕.๓๕๓๖	๒๒		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๕๒ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเฉพาะกิจที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเซมิงวอ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ได้คะแนนทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแบบเซมิงวอไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๕๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่าง
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatments (A)	๑๔๓.๑๓๘๔	๒	๗๑.๕๖๙๒	.๕๑๑๔
Within - group (W)	๑๕๘๒.๓๐๕๖	๑๑	๑๔๓.๘๒๖๐	
Total	๑๗๒๕.๔๔๔	๑๓		

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๕๓ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ที่มีการศึกษาต่างกัน เด็กจะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
แบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๕๔ ค่าความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน

แบบแผนการอบรมเลี้ยงดู	อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี			อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี			t
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
แบบประชาธิปไตย	๔๑	๕๑.๓๕๐๒	๘.๗๕๗๕	๒๒	๕๐.๖๘๑๘	๘.๕๑๕๓	.๓๐๔๒
แบบเข้มงวด	๑๔	๔๒.๒๑๔๓	๖.๒๒๔๖	๕	๔๗.๒๒๒๒	๕.๒๔๖๒	๑.๕๕๑๐
แบบปล่อยปละละเลย	๑๐	๔๐.๓๐๐๐	๑๒.๖๔๔๖	๔	๓๔.๒๕๐๐	๗.๖๗๕๗	.๘๗๘๘

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามตาราง ๕๔ พบว่า

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
๒. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
๓. กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผล /

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมาสรุปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้เบื้องต้น
ปรากฏผลดังนี้

๑. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๑ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
 ๒. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๒ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
 ๓. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีสถานภาพการสมรสต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๓ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีสถานภาพการสมรสต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
 ๔. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีอาชีพต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๔ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีอาชีพต่างกัน จะมีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
 ๕. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และปล่อยปละละเลยที่มีบิดามารดา มีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๕ ที่ว่า เด็กที่ศึกษาเพศศึกษาที่มีบิดามารดา มีสภาพเศรษฐกิจต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน
- แต่จากผลการวิเคราะห์ในด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยพบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีบิดามารดา มีสภาพเศรษฐกิจต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู สูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของกลุ่มที่มีรายได้สูงกับกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง

และกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ ๕ เป็นบางส่วน

๖. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาไม่แตกต่างกัน ซึ่งคัดค้านกับสมมุติฐาน ข้อที่ ๖ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแตกต่างกัน

๗. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาไม่แตกต่างกัน ซึ่งคัดค้านกับสมมุติฐานข้อที่ ๗ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแตกต่างกัน

๘. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งคัดค้านกับสมมุติฐานข้อที่ ๘ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

๙. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งคัดค้านสมมุติฐานข้อ ๙ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

๑๐. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งคัดค้านกับสมมุติฐานข้อ ๑๐ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ที่พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศใด ที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพแตกต่างกัน จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกัน

แต่เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเห็นเด่นชัดขึ้น ได้เปรียบเทียบหาความแตกต่างของตัวแปร ตามสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด พบว่า สภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

และให้ทำการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีความแตกต่างกันในด้านสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา และระดับการศึกษาและอายุของเด็ก จะมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ไม่แตกต่างกัน

แต่เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเห็นเด่นชัดขึ้น ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเพื่อทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูในกลุ่มตัวอย่างเป็นรายคู่ พบว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีทัศนคติสูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

แต่เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างจากเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยพบว่า เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูสูงกว่าเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย.

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอมโนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีต่อเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ตามสภาพฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา สถานภาพทางการสมรส และอาชีพ ของบิดามารดา
๒. เพื่อศึกษาทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของ บิดามารดา ตามสภาพฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษา สถานภาพทางการสมรส และอาชีพ ของบิดามารดา
๓. เพื่อศึกษาทัศนคติของ เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู ของบิดามารดา ตามสภาพการศึกษา และอายุของเด็ก

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารังนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนไข้ยาเสพติดเพศชายของโรงพยาบาล พระมงกุฎเกล้า กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร และโรงพยาบาล วัชรารักษ์ ปทุมธานี ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี จำนวน ๑๐๐ คน โดยเลือกสุ่ม เอาจากคนที่แพทย์ในโรงพยาบาลรับรองว่าพ้นขีดของการมีจิตหลอนแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ✓

๑. แบบสอบถามรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง
๒. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale ๕ ระดับ แบบสอบถามนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึที่มีต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู

ทั้ง ๓ แบบ คือ แบบประจักษ์โดย แบบเชิงบวก และแบบปล่อยปละละเลย จำนวน
แบบละ ๑๕ ข้อ ข้อความที่ใช้ในแบบสอบถามเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ แบบแผนการอบรม
เลี้ยงดู ซึ่งสามารถจะบอกได้ถึงแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู และทัศนคติที่มีต่อแบบแผนการอบรม
เลี้ยงดูนั้น ๆ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. อัตราส่วนร้อยละ
๒. คะแนนเฉลี่ย
๓. เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ χ^2
๔. วิเคราะห์ความแปรปรวน โดยใช้ F - test
๕. หาค่านัยสำคัญของความแตกต่าง โดยใช้ t - test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศชายที่มีบิดา มารดา มีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน
มีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน
๒. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศชายที่มีบิดา มารดา มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีแบบแผน
การอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน
๓. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศหญิงที่มีบิดา มารดา มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีแบบแผน
การอบรมเลี้ยงดู ไม่แตกต่างกัน
๔. เด็กวัยรุ่นที่ศึกษาเพศชายที่มีบิดา มารดา มีอาชีพ ต่างกัน มีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู
ไม่แตกต่างกัน

๕. เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบ
 ปล่อยปละละเลยที่มีบิดามารดามีสภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน เด็กมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
 แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยไม่แตกต่างกัน แต่เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่ได้รับการอบรม
 เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจต่างกัน เด็กมีทัศนคติต่อ
 การอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยกลุ่มที่มีรายได้สูง
 มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู สูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
 แต่ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด
 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยที่มีบิดามารดามีระดับการศึกษา, สถานภาพสมรส
 และอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน

๖.) เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ที่มีบิดามารดามีการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการอบรม
 เลี้ยงดูของบิดามารดาไม่แตกต่างกัน

๗.) เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ที่มีบิดามารดามีสถานภาพการสมรสแตกต่างกัน
 มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาไม่แตกต่างกัน

๘. เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีบิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการอบรม
 เลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน

๙. เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู
 ไม่แตกต่างกัน

๑๐. เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้เห็นผลการวิจัยเด่นชัดขึ้นจึงได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. เปรียบเทียบความแตกต่างตามสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพ
 การสมรส และอาชีพของบิดามารดา ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สภาพเศรษฐกิจ, ระดับ
 การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้รับการอบรมเลี้ยงดู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ ๒๓) รองลงมาได้แก่ แบบเข้มงวด (คิดเป็นร้อยละ ๒๓) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีน้อยที่สุด (คิดเป็นร้อยละ ๑๔)

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีทัศนคติสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยจะดำเนินเป็นขั้นตอนดังนี้ :-

ตอนที่ ๑ จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส, อาชีพของบิดามารดา และการศึกษา, อายุของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ เมื่อแยกตามสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดู แยกตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส, อาชีพของบิดามารดา และการศึกษา, อายุ ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ ๑ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างแยกตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส, อาชีพของบิดามารดา และการศึกษา, อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

- ๑.๑ กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจปานกลางมีจำนวนมากที่สุด
(ร้อยละ ๕๔) กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจต่ำ มีจำนวนรองลงมา
(ร้อยละ ๒๕) กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจสูง มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ ๑๙)

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจปานกลางติดยาเสพติด เป็นจำนวนมาก อาจเป็นเพราะ ครอบครัวที่มีรายได้ปานกลาง ส่วนใหญ่ทั้งบิดามารดา จะประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว จึงไม่มีเวลาที่จะอบรมดูแลลูก จึงได้ ความสุขจากโยกการให้เงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอ การขาดการอบรมดูแลอย่างถึงจากบิดามารดา ทำให้เด็กขี้เพื่อนไม่ดี การคบเพื่อนไม่ดี และการมีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอ อาจทำให้ ถูกชักจูง มอมเมาจากกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ให้เป็นเครื่องมือในการหาเงินเพื่อเสพและขาย

กลุ่มที่มีรายได้ต่ำติดมากเป็นอันดับ ๒ เพราะเด็กพวกนี้ขาดการอบรม เลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด จากบิดามารดา เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจบังคับ และการทำงานหนักเกินไป ของบิดามารดา ทำให้เหนื่อย และมีอารมณ์ไม่ไหวง่าย กลุ่มที่มีรายได้ต่ำมักไม่ค่อยได้รับการศึกษา เพราะบิดามารดาบางคนไม่สามารถส่งเสียให้บุตรเรียนจนจบ ทำให้ไม่ก่ออนาคต ไม่รู้อะไร เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี พวกนี้มีความกดดันจากความอยากต่าง ๆ การที่อยู่ใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อม ที่ไม่ดี ทำให้มีแนวโน้มในการทำผิดได้ง่าย นอกจากนี้อาจมีบางคนที่ชอบในการทำผิดกฎหมาย อย่างเป็นนิสัย จึงไม่ใช่ของยากที่เด็กพวกนี้จะติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก

ส่วนกลุ่มที่มีรายได้สูง ติดยาเสพติดเป็นจำนวนน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มนี้ไม่ค่อยมีค้ำข้องใจ ไม่ต้องออกแรงต่อสู้ความกดดันที่จิตใจต้องการ เพราะมีเงินใช้จ่าย อย่างพอเพียง และโอกาสที่กลุ่มนี้จะติดต่อกับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ เป็นไปยาก เพราะระดับของ ชั้นแห่งสังคม ฉะนั้นการที่จะถูกชักจูงไป เป็นเครื่องมือในการหาเงินเพื่อเสพ และขาย จึงมีโอกาสน้อยมาก

แต่อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยศึกษาเพศศึกษา เป็นจำนวนน้อยนั้น อาจเป็นเพราะอีกสาเหตุหนึ่งได้คือ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีเงิน ทำให้การซื้อหา มาเสพ และการรับการบำบัดรักษา สามารถจะทำได้ง่ายมากขึ้น ไม่มีผู้รู้เห็น นอกจากนี้ การที่มีรายได้น้อย แสดงว่าต้องเป็นคนที่มีความยากลำบาก ฉะนั้นการศึกษาศาสนาเพศศึกษาเป็นเรื่องเสียหายน่า ต่อวงศ์ตระกูล จึงต้องปกป้องและปกปิดเป็นความลับ ฉะนั้นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มนี้จึงมีน้อย

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาและมารดาที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาศึกษาเพศศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๕๔ และ ๖๘ แต่กลุ่มที่มีบิดาและมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่า ชั้นมัธยม จะศึกษาเพศศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ ๑๔ และ ๔ ตามลำดับ

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาและมารดาที่มีระดับการศึกษาสูงศึกษาเพศศึกษาน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะบิดาและมารดาที่มีการศึกษาสูงมักจะอบรมเลี้ยงดูลูกแบบโอ้อ่อนอ่อนน้อมมากกว่า ทั้งนี้ เพราะผู้ที่มีการศึกษาย่อมมีความรู้ ความเข้าใจ วิธีการอบรมเลี้ยงดูลูก ทำให้อบรมเลี้ยงดูลูก ได้ถูกวิธีกว่า บิดาและมารดาที่มีระดับการศึกษาต่ำ

✱ การอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกวิธี ทำให้เด็กไม่เกิดความตึงเครียด ไม่ก้าวร้าว ไม่ซัดเซง และต่อต้านผู้ใหญ่ (มหาวิทยาลัยมิเนโซตา, ๑๙๖๗ : ๒๖๓) ฉะนั้นเด็กกลุ่มนี้จึง ไม่มีปัญหาทางครอบครัวจนถึงกับต้องหาทางออกโดยหันไปหายาเสพติด เด็กกลุ่มนี้จึงมีจำนวนศึกษา เพศศึกษาน้อยกว่ากลุ่มอื่น

ส่วนกลุ่มที่มีบิดาและมารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาศึกษาเพศศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะบิดาและมารดาที่มีการศึกษาน้อย จะไม่รู้จักรับวิธีอบรมเลี้ยงดูลูกอย่างถูกต้อง ทำให้ลูกเกิดความคับข้องใจจึงค้นหาทางออกจากบ้าน ไปคบเพื่อนไม่ดีและติดยาเสพติดในที่สุด

๑.๓ กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน ศึกษาเพศศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๖๐ และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิต ศึกษาเพศศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ ๔

จากผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งก็คั่นกับผลการศึกษาของ อรุณ เชาวนาศัย (๒๕๑๔ : ๖) ที่ศึกษาผู้ป่วยติดยาเสพติด จำนวน ๓๓ ราย ที่มาตรวจรักษาตัวที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่าผู้ป่วยที่ติดยาจากครอบครัวแตกแยก ๕๐ %

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันติดยาเสพติดมากที่สุด ตามผลการวิจัยฉบับนี้ อาจเป็นเพราะ บิดามารดาอยู่ด้วยกันจริง แต่ขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีการแตกแยกทางจิตใจ (psychologically broken) (สง่า ลีนะสมิต, ๒๕๑๔ : ๕๔) นั่นคือมีความขัดแย้งในความคิดและการกระทำ มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่เสมอ ซึ่งตรงกับผลการติดตามผลเยาวชนที่ติดยาเสพติด ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน ๓๕๕ ราย (สำนักงานส่งเสริมเยาวชน, ๒๕๑๕ : ๑๑) พบว่า สภาพครอบครัวส่วนใหญ่ของผู้ติดยาเสพติดมีความขัดแย้งกันเป็นส่วนมาก ร้อยละ ๓๕ ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้ร้ายแรงยิ่งกว่า บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต เพราะหากเป็นถึงที่กล่าวมาแล้ว ก็ยังจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากผู้ใหญ่ที่เหลืออยู่มาทดแทน ก็อาจทำให้เด็กประพฤติได้ แต่การเกิดการแตกแยกทางจิตใจ มักทำให้เด็กเสียได้มาก เพราะเด็กจะเติบโตขึ้นมาอย่างไม่มีวินัย ขาดความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๘ : ๕๑) ซึ่งง่ายต่อการที่จะถูกชักจูงไปเสพยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับที่ เสรีน ปุณณะหิตานนท์ (๒๕๑๗ : ๘๕) สรุปผลการวิจัยผู้ติดยาเสพติดไว้ว่า ผู้ติดยาเสพติดมักจะมาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อันห่างเหิน และของ วิณา นารากาม (๒๕๑๘ : ๓๗) ที่พบว่า ผู้ติดยาเสพติดมีความสัมพันธ์ในครอบครัวในลักษณะที่มีการแตกร้าง ไม่ลงรอยกัน ไม่มีทางอบอุ่นในครอบครัว

๑.๔ กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามีอาชีพค้าขาย และรับจ้าง ร้อยละ ๒๒ และมารดามีอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๔๔ จะติดยาเสพติดเป็นจำนวนมากที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาและมารดามีอาชีพเกษตรกร จะติดยาเสพติดน้อยที่สุด ร้อยละ ๔ และ ๒ ตามลำดับ

✓ จากผลการวิจัยที่ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีคามีอาชีพค้าขายและรับจ้าง และ
 มารค้ามีอาชีพค้าขาย เด็กจะศึกษาเสพทิศเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการติดตามผล
 เยาวชนที่ศึกษาเสพทิศของ สำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๑๕ : ๑๓)
 ที่พบว่าผู้ปกครองของเยาวชนที่ศึกษาเสพทิศจะมีอาชีพทางานส่วนตัว (การค้า, หุ่นส่วน,
 บริษัทห้างร้าน หรืองานอันเกี่ยวกับธุรกิจ) และรับจ้าง มากที่สุด และตรงกับ เทอคเกียรติ
 หัตถ์สุวรรณ (๒๕๑๔ : ๗๑ - ๗๕) ที่อ้างผลการสำรวจการใ้เข้าในประเทศออสเตรเลีย
 โดย เดวิส และมิทท์ (Davis & Mittle) ที่กล่าวว่า ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพทิศจะเป็น
 พวกกรรมกร

✓ สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารค้ามีอาชีพค้าขายและรับจ้างศึกษาเสพทิศ
 เป็นจำนวนมาก เพราะบิดามารค้าที่ประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้างไม่ค่อยมีเวลาได้ใกล้ชิด
 อบรมดูแลลูก เด็กจะหาความรักความเอาใจใส่ และความอบอุ่นใจจากบิดามารค้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้
 ไม่อาจหาปัจจัยทางวัตถุอื่นใดมาทดแทนได้ เด็กจึงหาทางออกด้วยการคบเพื่อนเถรและเสพของมีนิเมา
 เป็นการทดแทน

✓ ส่วนกลุ่มที่มีบิดามารค้ามีอาชีพเกษตร จะตึ้นน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะบิดามารค้า
 และลูก อยู่ด้วยกันอย่างใกล้ชิด เป็นลักษณะชีวิตของชาวชนบท จึงมีเวลาควบคุมดูแล และอบรม
 สั่งสอนลูกอย่างใกล้ชิด และสิ่งแวดล้อมในชนบท ที่ยั่วเย้าเด็กให้เสียมิไม่มาก จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้
 ศึกษาเสพตึ้นน้อยที่สุด

๑.๔ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเสพตึ้นมากที่สุด (ร้อยละ ๔๔)
 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา ระดับสูงกว่ามัธยม ตึ้นน้อยที่สุด (ร้อยละ ๑๖)

ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการติดตามผลของเยาวชนผู้ศึกษาเสพตึ้น
 (สำนักงานส่งเสริมเยาวชน, ๒๕๑๕ : ๓) ที่พบว่าระดับการศึกษาของเยาวชนผู้ศึกษาเสพตึ้น
 อยู่ในระดับชั้น มก.๑ - มศ.๓ ซึ่งสัมพันธ์กับอายุ ของเยาวชนด้วย คือผู้ที่ศึกษาเสพตึ้นส่วนมาก
 มีอายุ ๑๖ - ๒๐ ปี

การที่เด็กกลุ่มนี้ศึกษาเพศศึกษามากที่สุดอาจเป็นเพราะกำลังอยู่ในวัยรุ่น ชอบคบเพื่อน มีความอยากรู้อยากทดลอง มีข้อขัดแย้งในใจอยู่เสมอ และต้องการฝ่าฝืน กฎเกณฑ์ที่พ่อแม่วางไว้ (ทวิวัธน์ ธนาคม, ๒๕๑๓ : ๒๕๐) จะเชื่อและทำตามเพื่อน มากกว่าพ่อแม่ การคบเพื่อนไม่ดี และความอยากรู้อยากทดลอง อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็ก คติศึกษาเพศศึกษาได้มาก

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยม มีจำนวนน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มนี้มีอายุที่เลยวัยรุ่นไปแล้ว ความขัดแย้ง ความคับข้องใจ และ อารมณ์วู่วาม อ่อนไหว อันเกิดจากการเปลี่ยนวัย จะค่อย ๆ ลดน้อยลง ตามลำดับ ประกอบกับการที่ต้องทำการศึกษาล่าเรียนอย่างคร่ำเคร่งในชั้นเรียนที่สูงขึ้น โอกาสที่จะ คบเพื่อนที่เกเร และพาไปเสพยาจึงมีน้อย ฉะนั้นเด็กกลุ่มนี้จึงมีจำนวนคติศึกษาเพศศึกษาน้อยที่สุด

๑.๖ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี คติศึกษาเพศศึกษา (ร้อยละ ๖๕) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี (ร้อยละ ๓๕) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการติดตามผล เยาวชนผู้ศึกษาเพศศึกษาของสำนักงานส่งเสริมเยาวชนชน (๒๕๑๔ : ๖) ที่พบว่า เยาวชนที่ คติศึกษาเพศศึกษาที่มีอายุ ๑๖ - ๒๐ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๗ สาเหตุที่เป็นดังนี้ เพราะ ระยะของวัยนี้เป็นวัยที่ชอบคบเพื่อน มีความอยากรู้อยากทดลอง และมีอารมณ์ไวง่าย ต่อความกดดันทางจิตใจ ใจเหตุผลน้อย วู่วาม จึงเป็นสาเหตุให้ถูกชักจูงไปเสพยาเพศศึกษาได้ง่าย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี มีจำนวนน้อยกว่า อาจเป็นเพราะ วัยนี้เลยวัยรุ่นไปแล้ว ความขัดแย้งคับข้องใจ และอารมณ์วู่วาม อ่อนไหว อันเกิดจาก การเปลี่ยนวัย จะลดน้อยลง เมื่อจะทำการสิ่งใดก็ใช้เหตุผลมากขึ้น

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด และเปรียบเทียบความแตกต่างของแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ แยกตามสภาพ เศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา

๒.๑ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้แก่แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด แบบปล่อยปละละเลย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย มีความแตกต่างกับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีมากที่สุด (ร้อยละ ๒๓) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีอันดับรองลงมา (ร้อยละ ๒๓) และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ ๑๔)

✦ การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นส่วนมากนั้น มีสิ่งที่น่าสนใจ กล่าวคือ

๒.๑.๑ ถ้าจะพิจารณาจากลักษณะของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูประเภทนี้ เด็กจะเป็นคนที่ใช้เหตุผล (ประพันธ์ สุขาวาส, ๒๕๑๕ : ๓๕) มีสติความยับยั้งชั่งใจ มีการไตร่ตรอง มีความรับผิดชอบและคุณธรรมแห่งความเป็นพลเมืองดี (ชูศรี หลักเพชร, ๒๕๑๓ : ๑๔) ดังนั้นเด็กประเภทนี้จึงไม่น่าที่จะตกเป็นบุคคลที่ติดยาเสพติด เพราะโดยปกติแล้วคนที่ติดยาเสพติดมักจะเป็นผู้ที่มีลักษณะเกินบางประการในตัวของเขาเอง ดังเช่นที่ สมาร์ท และโจนส์ (Smart and Jones, 1970 : 92) พบว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติดต้องการความพอใจในทันทีทันใด ยับยั้งตนเองไม่ได้ ขาดความรับผิดชอบ เปลี่ยนแปลงค่านิยมทางศีลธรรมจรรยาอยู่เสมอ ชอบลองของสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ้วยความอยากรู้อยากเห็น โทษไม่คำนึงถึงผลร้ายที่เกิดขึ้น จึงทำให้เขาเป็นเหยื่อของการติดยาเสพติดได้ง่าย

✦ ๒.๑.๒ สิ่งที่น่าจะได้รับความสนใจอีกประการหนึ่งคือ เครื่องมือในการวัดแผนการอบรมเลี้ยงดู กล่าวคือ แบบสอบถามที่นำมาใช้วัดครั้งนี้ เป็นการวัดความรู้สึกของเด็ก ที่มีต่อพฤติกรรมของการอบรมเลี้ยงดู เป็นการวัดพฤติกรรมโดยตรง ดังนั้นเด็กรู้สึกอย่างไรก็สามารถจะตอบออกมาได้ จึงอาจจะไม่ถูกต้องนัก

๒.๑.๓ ก็อาจจะมีความเข้าใจเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่ดีพอ เพราะคำว่าประชาธิปไตยในทุกวันนี้อาจจะใช้กันแพร่หลายก็จริง แต่ความหมายที่ถูกต่อนั้นบางคนไม่สามารถจะให้คำจำกัดความได้ โดยคิดว่าการที่ได้รับอิสระ เสรีภาพนั้น เป็นประชาธิปไตย (บุญโญ สาร, ๒๕๑๔ : ๑๔๕) ดังนั้นเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด ก็อาจจะอยู่ในข่ายที่ขาดความเข้าใจในเรื่องนี้ก็เป็นได้ เช่นคิดว่าการที่พ่อแม่ให้อิสระเสรีภาพ แก่ตนเองนั้น เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว การที่ได้รับ อิสระเสรีภาพมากเกินไป จะเป็นการปล่อยปละละเลยก็เป็นได้

๒.๑.๔ ข้อที่นำเสนออีกประการหนึ่งคือ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูใน ครอบครัวของสังคมไทย ถ้าพิจารณาโดยทั่วไปแล้ว สังคมไทยมีลักษณะบางประการที่ไม่ส่งเสริม หลักประชาธิปไตย ดังเช่น ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (๒๕๑๔ : ๒๔) กล่าวว่า สังคมไทย เน้นในเรื่องให้เชื่อฟังผู้อาวุโส และถือว่าการโต้แย้งผู้ใหญ่เป็นสิ่งไม่ดี ซึ่งตรงกับสรุปผลการวิจัย ของ สุลินี อีนสว่าง (๒๕๑๖ : ๔๓) ที่กล่าวว่าเด็กที่เติบโตในสังคมไทย มักได้รับการส่งเสริม ให้ความอ่อนน้อม เกือบทุก และเชื่อฟังผู้ใหญ่ สังคมไทยไม่นิยมให้เด็กมีความคิดเห็นแตกต่าง จากผู้ใหญ่ แต่ในสังคมประชาธิปไตย ส่งเสริมให้บุคคลมีเหตุผล ไม่ยอมรับฟังในสิ่งที่ผิด ๆ แม้จะเป็นผู้ใหญ่ ก็สามารถจะมีการโต้แย้งได้ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตของการแสดงออกอย่าง เหมาะสม

จากเหตุผลสี่ประการดังกล่าวแล้ว อาจจะสรุปได้ว่า การที่เด็กวัยรุ่น ที่ติดยาเสพติดคิดว่าตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น อาจจะยังไม่ถูกต้องมากนัก และถ้าจะพิจารณากันจริงๆ อาจจะเป็นการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากกว่า ซึ่งเป็นอันตราย เสียยิ่งกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเสียอีก ดังคำสอนของคณาจารย์รามคำแหง (๒๕๑๔ : ๗๐) ที่กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยคือการไม่ควบคุมดูแลเด็ก ไม่สนับสนุนเด็ก ให้ทำในสิ่งที่ถูก การกระทำเช่นนี้ของพ่อแม่เท่ากับเป็นการส่งเสริมให้เด็กทำผิดโดยไม่มีการ ห้ามปรามนั่นเอง

สำหรับการอบรมเลี้ยงดูแบบบังคับนั้น มีลักษณะที่สร้าง ความขัดแย้ง ระหว่างพ่อแม่และลูกได้เสมอ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าความคิดเห็นของพ่อแม่ และความคิดเห็นของลูก ไม่จำเป็นต้องตรงกัน แต่พ่อแม่ก็อยากจะให้ลูกปฏิบัติตามความคิดเห็นของตนเองอยู่เสมอ ทำให้ในบางครั้งเด็กเกิดการต่อต้านและขัดคำสั่งของบิดามารดา (Barbee L, Evelyn, 1971 : 194 - 199) เพราะโดยปกติเด็กวัยนี้ต้องการอิสระเสรีภาพ (Need for Independence) เป็นอย่างมากอยู่แล้ว ดังนั้นการบังคับกับเด็กจึงเป็นการขัดต่อความต้องการทางจิตใจของเด็กอย่างรุนแรง ผลที่ตามมาเด็กจะมีความคับข้องใจอย่างรุนแรง อาจจะมีการระบายออกในทางที่ประหลาดประหลาด เพราะวัยนี้ยังไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงเท่าผู้ใหญ่ การศึกษาเหตุผล การตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองสบายใจ อาจทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ฉะนั้นการที่พ่อแม่บังคับเข้มงวดลูกมากเกินไป ย่อมมีส่วนให้เกิดจิตวิทยาเสพติดได้

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จิตวิทยาเสพติดเป็นจำนวนน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ต้องช่วยเหลือตนเอง และรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ไม่มีใครรับผิดชอบแทนได้ เด็กจะเกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่กล้าทำในสิ่งที่ผิด เพราะเมื่อทำผิดแล้ว ตนเองต้องรับผิดชอบตนเอง จึงทำให้จิตวิทยาเสพติดน้อยกว่า

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ คิดว่าการที่บิดามารดา ปล่อยปละละเลย ให้อิสระเสรีภาพ ที่จะทำอะไรได้ตามใจชอบ เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จึงทำให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ลดลง

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ มิได้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเป็นแบบแผนที่ดีเพราะทำให้เด็กจิตวิทยาเสพติดน้อย แต่เป็นเครื่องหมายบอกให้ทราบว่าควรมีการอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง

๐๐๑

๒.๒ เปรียบเทียบแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดา ได้รับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน ซึ่งก็ค้ำกับสมมุติฐาน ข้อที่ ๑, ๒, ๓, ๔ ที่ว่า เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดจากครอบครัวที่มีบิดามารดามีสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพสมรส และอาชีพต่างกัน เด็กจะได้รับแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเฉพาะคือเป็นเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดเพศชายทั้งสิ้น และการเปรียบเทียบความแตกต่างตามสภาพตัวแปรของบิดามารดาจัดทำในแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเดียวกัน เพราะฉะนั้นผลจึงปรากฏว่า บิดามารดาที่มีความแตกต่างด้านสภาพเศรษฐกิจ, ระดับการศึกษา, สถานภาพการสมรส, และอาชีพ ให้การอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้เห็นข้อมูลได้เด่นชัด ได้ทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างเพิ่มเติมในด้านตัวแปรของบิดามารดา ตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และเมื่อพิจารณาตารางละเอียดตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส และอาชีพ ของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง จะทราบความแตกต่างชัดเจนขึ้น ดังการอภิปรายผลตอนที่ ๑

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และความแตกต่างของทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของกลุ่มตัวอย่าง แยกตามสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส, อาชีพของบิดามารดา และการศึกษา, อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า

๓.๑ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีทัศนคติต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่ตนได้รับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละคู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีทัศนคติสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีทัศนคติสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้นเป็นแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้สิทธิเสรีภาพอย่างพอเหมาะพอควร (Hurlock, 1955 : 433 - 435) เด็กจะมีอารมณ์คงที่ ปิety มีผล รู้จักไตร่ตรอง มีลักษณะเป็นมิตรกับคนทั่วไป (ชูศรี หลีกเพชร, ๒๕๑๓ : ๑๔) เด็กจะรู้สึกว่าเขาปฏิบัติต่อเขา ด้วยความยุติธรรม เด็กจะไม่เกิดความคับข้องใจ หรือมีความรู้สึกว่าเขาเองถูกบังคับ ควบคุม หรือถูกทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลย ทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อบิดามารดา หรือต่อบุคคลอื่นด้วย * ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดนั้น บิดามารดาใช้วิธีบังคับให้เด็กทำตามความต้องการของบิดามารดา โดยไม่คำนึงถึงความต้องการและความรู้สึกของเด็ก ทำให้เด็กเกิดอารมณ์ดิ่งเกรี้ยว มีความคับข้องใจ และจะหาทางระบายอารมณ์ออกมาในทางตรงกันข้ามกับที่บิดามารดาสั่งสอน (Miller อ้างจาก Buss, 1961) เด็กจะรู้สึกหงุดหงิดกับตัวเอง และเมื่อมีความคับข้องใจมากเท่าไร ก็ยิ่งมีความก้าวร้าวมากขึ้นเท่านั้น (ประพันธ์ สุธาวาส, ๒๕๑๔ : ๓๔) เด็กจะมีความรู้สึกเกลียดชัง มีอารมณ์เกลียดแค้น เป็นปฏิปักษ์ต่อบิดามารดา และต่อบุคคลอื่น ในด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนั้น หากบิดามารดาขาดความเอาใจใส่ดูแล ทอดทิ้งลูก จะทำให้ลูกเป็นเด็กก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรู (Monroe, 1952 : 135) ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประพันธ์ สุธาวาส (๒๕๑๔ : ๑๔) ทำการวิจัยพบว่า การที่บิดามารดาไม่เอาใจใส่ หรือปล่อยปละละเลยลูก

จะทำให้ลูกรู้สึกว่าตนเองถูกเกลียดชัง ไม่มีใครสนใจ จึงพยายามเรียกร้องความสนใจ
ด้วยวิธีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรู ฉะนั้นเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบเข้มงวดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบิณฑาการค้า และครอบครัวคนอื่นด้วย

นอกจากนี้จากการศึกษาของ ประพันธ์ สุทธาราส ในเรื่องการอบรม
เลี้ยงดู และความก้าวร้าว (ประพันธ์ สุทธาราส, ๒๕๑๕ : ๓๔) พบว่า การอบรมเลี้ยงดู
แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ทำให้เด็กมีความก้าวร้าวพอ ๆ กัน แสดงว่า
การอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๒ แบบนี้ มีลักษณะที่ทำให้เด็กเกิดความคับข้องใจ เพราะไม่ได้รับ
ความรัก ความอบอุ่น อย่างเพียงพอและเหมาะสม เด็กจึงมีความรู้สึกว่าคุณถูกเกลียดชัง
และเป็นปฏิปักษ์ต่อบิณฑาการค้า ฉะนั้นเด็กจึงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อบิณฑาการค้าพอ ๆ กัน

จากเหตุผลข้างกล่าวมาแล้วเบื้องต้น พอจะสรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการ
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู
แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลย ส่วนเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และ
แบบปล่อยปละละเลย มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

๓.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพเศรษฐกิจ, การศึกษา, สถานภาพการสมรส,
อาชีพของบิดาการค้า, และการศึกษา, อายุของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อ
การอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่าง เว้นแต่ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กลุ่มตัวอย่าง
ที่มีบิดาการค้ามีสภาพเศรษฐกิจต่างกัน มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยกลุ่มที่มีสภาพเศรษฐกิจสูงมีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูสูงกว่ากลุ่มที่
มีรายได้ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของ
กลุ่มที่มีรายได้สูง กับกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง และกลุ่มที่มีรายได้ปานกลาง กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ
สาเหตุของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูง มีทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูสูงกว่า
กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ อาจเป็นเพราะว่า บิณฑาการค้าที่มีสภาพเศรษฐกิจจะกับสูง มีรายได้ที่พอจะ
ซักหาสิ่งของเพื่อสนองความต้องการให้กับลูก ๆ และให้การตามใจ ทำให้เด็กกลุ่มนี้ไม่ค่อย

บิความคับข้องใจ ไม่ต้องออกทนต่อความอยากต่าง ๆ และมีความรู้สึกว่าพ่อแม่รักใคร่
 จึงมีทัศนคติที่ดีต่อบิความารตาส่งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งผลของการวิจัยส่วนใหญ่คัดค้านกับสมมุติฐาน
 ที่ ๔, ๖, ๗, ๘, ๙ และ ๑๐ ที่ว่า เด็กติดยาเสพติดจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจ,
 การศึกษา, สถานภาพการสมรส, อาชีพของบิดามารดา และการศึกษา, อายุของกลุ่มตัวอย่าง
 แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการยอมรับเลี้ยงดูแตกต่างกัน สาเหตุที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานอาจเป็น
 เพราะ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเดียว คือเป็นเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด และเป็นเพศชาย
 ทั้งสิ้น นอกจากนี้ในการจัดกระทำกับข้อมูล ยังได้เปรียบเทียบกันในเรื่อง ทัศนคติของ
 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการยอมรับเลี้ยงดูแบบเดียวกัน จึงทำให้ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ
 การยอมรับเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. สำหรับการวิจัย

๑.๑ แบบสอบถามนี้ควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น เช่นการสร้างแบบสอบถาม ควรให้คำจำกัดความในเรื่องแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู ให้เข้าใจตรงกัน โดยเฉพาะในเรื่อง แบบประชาธิปไตย เพราะเด็กที่ยังไม่เข้าใจในความหมายของประชาธิปไตยเพียงพออาจจะ เข้าใจไขว้เขวได้ และควรใช้วิธีการวัดแบบอื่น ๆ เข้าช่วยด้วย เพื่อจะได้เป็นเครื่องช่วย พิจารณาตัดสินใจ เช่น ใช้การสังเกตพฤติกรรมการสัมภาษณ์บิดามารดา ที่เป็นดังนี้เพราะ การตัดสินใจตัดสินใจและแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูจากแบบสอบถามชนิดเดียวอาจจะไม่ถูกต้องทั้งหมด

๑.๒ ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากกว่านี้ โดยศึกษาทั้งกลุ่มที่รักษา ตามโรงพยาบาล และกลุ่มที่รักษาเป็นการส่วนตัว และควรเปรียบเทียบกับกลุ่มปกติด้วย เพื่อให้ สามารถสรุปผลการวิจัยให้กว้างขวางขึ้น และทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ได้แน่นอนยิ่งขึ้น

๑.๓ ควรมีการวิจัยในด้านอื่นอีกเช่น ด้านบุคลิกภาพ ความสนใจ ถึงแวดล้อม ทางสภาพชุมชน และการรวมกลุ่มของเด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด เพราะว่ายังไม่มีใครสามารถ ชี้แจงสาเหตุที่แท้จริงได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุทำให้เด็กเสพยาเสพติด

๒. สำหรับพ่อแม่ ครูอาจารย์ และครูแนะแนว

๒.๑ สำหรับพ่อแม่ การอบรมเลี้ยงดูเป็นหน้าที่โดยตรงของพ่อแม่ จากการศึกษา ครั้งนี้พบว่า พ่อแม่มีแบบแผนการอบรมเลี้ยงดู ๓ แบบ แตกต่างกัน และแบบประชาธิปไตย เป็นแบบที่มีมากที่สุด ทั้งนี้เด็กอาจจะเกิดความเข้าใจผิดในคำประชาธิปไตย ซึ่งคำประชาธิปไตย ในความหมายของเด็กอาจหมายถึงการได้รับอิสระเสรีภาพ การทำได้ตามใจปรารถนา แต่ลักษณะ เช่นนี้เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งร้ายยิ่งกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบบังคับเสียอีก เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ คือการอบรมเลี้ยงดูที่ขาดการสนับสนุนให้เด็กทำในสิ่งที่ถูก การไม่ควบคุม คุแลนั้นก็เท่ากับสนับสนุนให้เด็กกระทำความผิดโดยไม่มีการห้ามปรามนั่นเอง พ่อแม่ควรให้การอบรมดูแล

แบบสายกลาง คือไม่ควรให้อิสระเสรีภาพมากเกินไป หรือบังคับเข้มงวดเกินไป และควรใช้เวลาว่างใกล้ชิดกับเด็กให้มาก เพื่อจะได้มีเวลาอบรมสั่งสอนเด็กได้อย่างถูกต้อง ให้รู้จักอะไรคืออะไร อย่างเพียงพอ เพื่อให้รู้จักระเบียบความประพฤติที่ดี เพราะจาก คำกล่าวที่ว่าคนเราเกิดมาคนเดียวไม่ได้ ความประพฤติที่ดีสำเร็จรูปไม่อาจซื้อหาได้

(มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๔ : ๗๐) แต่จะต้องฝึกหัดอบรมขึ้นมาจากครอบครัวที่ละเล็ก ที่ละน้อย เป็นเบื้องต้น การที่พ่อแม่รู้จักใช้วิธีการอบรมสั่งสอนที่ดี ย่อมเป็นปัจจัยให้เด็กเกิด ทัศนคติที่ดีต่อพ่อแม่ ไม่มีความคับข้องใจ ไม่วิตกกังวล ไม่ถือรั้นก้าวร้าว การให้การอบรม เลี้ยงดูที่ถี่ถ้วน จึงเป็นการป้องกันมิให้เด็กหันไปแสวงหาเสพติดใ้ทางหนึ่ง

๒.๒ สำหรับครูอาจารย์นั้น เป็นบุคคลที่สำคัญรองจากพ่อแม่ ในการอบรม สั่งสอนเด็ก เพราะครูอาจารย์ไม่ใช่เป็นแค่เพียงผู้ถ่ายทอดความรู้ในด้านวิชาการ เท่านั้น แต่ยังเป็นผู้อบรมสั่งสอนให้เด็กมีความประพฤติดี มีทัศนคติที่ดี เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ สืบไป นอกจากนี้ครูยังจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยแก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และเด็ก อย่างถูกต้อง และครูควรจะใช้วิธีการปกครองนักเรียนแบบประชาธิปไตย เพื่อเด็กจะได้มีความเข้าใจในคำว่าประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

๒.๓ สำหรับครูแนะแนว เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดเด็กเป็นอย่างมาก ในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษา ผู้แนะแนวควรทราบพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เป็นพื้นฐาน เพื่อจะได้เข้าใจเด็กแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้ช่วยเหลือ แก้ไข และพัฒนาเด็กในด้านต่าง ๆ ได้ถูกต้อง.

បរិច្ចាគ

៧

บรรณานุกรม

จิตวิทยาแห่งประเทศไทย สมาคม "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ"

วารสารจิตวิทยา ๒๕๑๓, ๕๕ หน้า

ชูศรี- หลักเพชร ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเอง
และคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปรินิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๑๗, ๑๐๑ หน้า

✓ เกโซ สอนานนท์ ปัญหาเสเพลในเยาวชน ๖ หน้า (อักษำเนา)

ถัน- แพเพอร์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความกตัญญู
และความเกรงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในเขตศึกษา ๓
ปรินิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๗, ๗๕ หน้า

ทวีรัสมิ ธนาคม พัฒนาการของครอบครัวและเด็ก โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ ๒๕๑๓, ๓๗๘ หน้า

✓ ทศพงษ์ สุนทรพิพิธ การป้องกันอาชญากรรมขั้นมูลฐานในเด็กและเยาวชน
รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๗, ๑๐๕ หน้า

เทอดเกียรติ หัตถ์สุวรรณ "การสำรวจการใช้ยาในประเทศไทยตอนใต้" วารสารกรบราชบัณฑิต
๑ (มกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔) หน้า ๗๑ - ๗๕

✓ ชิงชัย อุ่นเอกลา ยาเสพติดกับความมั่นคงของชาติ ๒๕๑๕, ๕ หน้า (อักษำเนา)

ธานีทร์ กรัยวิเชียร "ปัญหาเสเพล" หนังสือพิมพ์ข่าวไทย ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๕,
๘ หน้า

✓ ประพันธ์ สุธาวาส ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู ปรินิพนธ์ กค.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๕, ๕๖ หน้า

ประยุตม์ วัชรศิษฐ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และระดับความมุ่งมั่นหวัง ในการเรียนของนักเรียนชั้น มศ.๓ โรงเรียนมัธยมสาธิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๖๔ หน้า

ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ คณะกรรมการ พิษภัยของยาเสพติดให้โทษ เอกสารเผยแพร่
ฉบับที่ ๕ โรงพิมพ์ตำรวจ ๒๕๑๕

✓ ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ คณะกรรมการ รายงานการประชุมเพื่อต่อต้านยาเสพติดให้โทษ
ครั้งที่ ๑ ๒๔ มกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ ณ ศาลาสันติธรรม
โรงพิมพ์กัณฑ์ประจักษ์ ๒๕๐๗, ๓๑๔ หน้า

ปรีชา หงส์ไกรเลิศ ประชาธิปไตยสำหรับคนไทย โรงพิมพ์สมาคมสังคมนักคิดแห่งประเทศไทย
๒๕๑๔, ๑๐๐ หน้า

✓ พรทิพย์ จิตรธร ยาเสพติดให้โทษกับการบำบัดรักษา ปรินิพนธ์ ทว.วงสังคมนักคิด
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๖, ๑๒๕ หน้า

✓ ศิสมัย เทียมสวัสดิ์ การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนคติของเด็กที่กระทำผิด
และเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย ปรินิพนธ์ ปรินิพนธ์ ทอ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๕๑๐, ๑๐๗ หน้า

ภรณ์ ชรรณภรณ์พิลาศ การศึกษาสาเหตุการหนีเรียนของนักเรียนหน้าคนพร้อมทั้งวิธีการให้
คำปรึกษาเพื่อช่วยเหลือ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๑๓, ๑๕๖ หน้า

ภิญโญ สาร "ประชาธิปไตยสังคมนิยมกับคนไทย" เยาวชนจะก้าวหน้าเพราะประชาธิปไตย
โรงพิมพ์การศาสนา ๒๕๑๔, ๒๓๖ หน้า

มहाไทย กระทรวง รายงานของคณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน

โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ๒๕๑๔, ๓๓ หน้า

มินนี่โซตา มหาวิทยาลัย สถาบันสวัสดิการเด็ก การเลี้ยงดูและอบรมเด็ก

สภาวิจัยแห่งชาติ แปล ๒๕๑๑, ๔๔ หน้า

ยงยุทธ เปี่ยมณกุล การสำรวจสาเหตุที่เด็กหนีออกจากบ้าน วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์บัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๖๒ หน้า

รามคำแหง มหาวิทยาลัย ปัญหาสังคม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

๒๕๑๘, ๑๔๑ หน้า

ละม้ายมาศ ศรีศักดิ์ และคณะ รายงานการวิจัยฉบับที่ ๕ สถาบันระหว่างชาติ

สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๐, ๑๘๔ หน้า

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบให้ความรัก

และแบบควบคุม ความเชื่อเพื่อ"ละวินัยทางสังคม วิทยานิพนธ์ กค.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๗, ๑๘๘ หน้า

วิจัยแห่งชาติ สภา รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดปกติทางลักษณะในคดีเด็กและเยาวชน

โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ๒๕๐๕, ๑๑๔ หน้า

วินิจ เกตุขำ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความกตัญญู

ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวลของนักเรียนชั้น มศ.๓ ในจังหวัดสุโขทัย

วิทยานิพนธ์ กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๐๖ หน้า

วินา นารากว การเปรียบเทียบสัมฤทธิผลคะแนน เอ็ม เอ็ม พี โอ ของเด็กวัยรุ่นที่ติดยา

ไม่ติดยา วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๑๘, ๗๖ หน้า

✓ ศรีสวัสดิ์ ชลวิสุทธิ์ การอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมระดับกลาง
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๐๕, ๑๓๓ หน้า

✓ สงเสริมเขาวชน ลำนังงาน รายงานการปฏิบัติงานศึกษาผลเยาวชนผู้ติดยาเสพติดให้โทษ
โรงพยาบาลการศาสนา ๒๕๑๘, ๓๖ หน้า

สง่า ลินะสมิต อาชญาวิทยา และพันธุวิทยาการศึกษา โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒๕๑๔, ๒๑๘ หน้า

สินธุ ทวงทอง สัจจะกับยาเสพติด ๒๕๑๘, ๖ หน้า (อักษราเนนา)

สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาวัยรุ่น แพทย์พิทยา ๒๕๑๘, ๒๓๖ หน้า

✓ สุพิศรา สุภาพ ปัญหาสังคม ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๔, ๑๓๓ หน้า

สุลินี อินสว่าง การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
๒๕๑๖, ๘๘ หน้า

เสริม ปุณณะหิกันนท์ "โลกปริทรรศน์กับการดำเนินชีวิตของเยาวชน" วารสารสังคมศาสตร์
๓ กรกฎาคม ๒๕๑๕, ๑๔๓ หน้า

✓ อรุณ เขาวนาศัย "วัยรุ่นและการติดยาเสพติดในประเทศไทย" รายงานบรรยายในที่ประชุม
สุขภาพจิตโลก ณ ประเทศสิงคโปร์ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ (อักษราเนนา)

อรุณ เขาวนาศัย ยาเสพติดให้โทษ แผนกจิตเวช โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
๒๕๑๗, ๑๖ หน้า (อักษราเนนา)

✓ อำพัน ศรีเย็น ข้อสังเกตสถิติคดีอาญาบางลักษณะและสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน
๒๕๑๘, ๕ หน้า (อักษราเนนา)

- Baldwin, A.L. "Socialization and the Child Relationship",
Child Development, 19 : Sep 1948, 148 pp.
- Breckenridge, Marian E., and Vincent, E. Lee., "Physical and Psychological Growth Through Adolescence", Child Development, 5th.ed., W.B. Saunders Company, Philadelphia, 1966, 485 pp.
- Buss, A.H. The Psychology of Aggression, John Wiley and Sons, Inc., New York, 1961, 307 pp.
- Cronbach, Lee J., Educational Psychology, 2nd.ed., Harcourt, Brace & World, Inc., New York, 1963, 760 pp.
- Evelyn L. Barbee., "Marijuana a Social Problem", Perspective in Psychiatry Care, 5 May 1971, pp. 194 - 199.
- Clueck, Sheldon and Eleanor, Unraveling Juvenile Delinquency, New York, 1950, 478 pp.
- Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development 2nd.ed., McGraw - Hill Book Company, 1955, 596 pp.
- Jersild, Arthur T., Child Psychology, 6rd.ed., Prentice - Hall, Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1968, 610 pp.
- Monroe, Walter S. editor, Encyclopedia of Educational Research, Revised Edition, The Macmillan Co., New York, 1952, 1520 pp.
- Mussen, Paul H., The Psychological Development of the Child, Prentice - Hall Inc., New Jersey, 1963, 109 pp.
- Radke, M.J., The Relation of Parental Authority to Children's Behavior and Attitudes, University of Minnesota Press, 1964.
- Reginald G. Smart and Dienne Jones, "Illicit L.S.D. Users"
Journal of Abnormal Psychology, 75 : 3 (1970), 286 - 292.
- Robert G. Andry, Delinquency and Parental Pathology, Methuen and Company, London, pp. 32 - 70.
- Sears Robert Richardson, Pattern of Child Rearing, Row, Paterson and Company, New York, 1957, 519 pp.
- Symonds, P.M., The Psychology of Parent - Child Relationship, Appleton Century Crofts, New York, 1939, pp. 9 - 28.

ภาคผนวก ก.

แสดง ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดทัศนคติเป็นรายข้อ

คุณภาพทางสถิติของแบบสอบถามวัดทัศนคติของ เยาวชนรุ่นที่ศึกษาเสพติดที่มีต่อ
การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยอาศัยค่าอัตราส่วนวิกฤติ (t) ระหว่างกลุ่มสูง
และกลุ่มต่ำ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
๑	๒.๘๓	๑๖	๓.๗๕	๓๑	๓.๖๔
๒	๓.๖๔	๑๗	๕.๔๘	๓๒	๒.๘๐
๓	๔.๓๒	๑๘	๓.๕๕	๓๓	๓.๘๕
๔	๒.๕๑	๑๙	๒.๗๗	๓๔	๑.๘๕
๕	๓.๑๘	๒๐	๓.๔๔	๓๕	๔.๕๔
๖	๓.๕๕	๒๑	๒.๗๖	๓๖	๓.๖๔
๗	๓.๐๗	๒๒	๓.๕๗	๓๗	๔.๘๓
๘	๓.๕๐	๒๓	๔.๓๗	๓๘	๓.๕๒
๙	๔.๘๐	๒๔	๓.๐๔	๓๙	๒.๕๕
๑๐	๒.๔๓	๒๕	๓.๑๖	๔๐	๔.๓๔
๑๑	๒.๘๔	๒๖	๓.๔๘	๔๑	๒.๗๖
๑๒	๒.๕๒	๒๗	๔.๐๒	๔๒	๒.๖๖
๑๓	๓.๐๓	๒๘	๓.๐๘	๔๓	๒.๗๐
๑๔	๓.๗๗	๒๙	๓.๕๓	๔๔	๒.๗๓
๑๕	๒.๒๑	๓๐	๓.๓๕	๔๕	๒.๓๗

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามวัดทัศนคติที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดู

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโท สาขาแนะแนวการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ต้องการทำการศึกษารื่อง "การศึกษาศักดิ์สิทธิ์กับวิถีชีวิตที่ศึกษาเสพคติ ที่มีต่อ
แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัย" จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ช่วยกรุณาตอบ
แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึของท่านที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัย ตามความเป็นจริง
คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ หากได้ว่างการตอบคำถามของท่าน จะนำไปศึกษาค้นคว้า
เพื่อเป็นประโยชน์แก่ตัวท่านเอง และพ่อแม่ผู้ปกครองของท่าน ตลอดจนคนทั่วไป

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน
ณ โอกาสนี้ด้วย.

จิตรา เป้าทรัพย์

นิสิตปริญญาโท สาขาแนะแนวการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว

ขอใ้เขียนเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

๑. รายได้ของบิดามารดา

☐ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป

☐ เดือนละ ๑,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท

☐ เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทลงมา

๒. การศึกษาของบิดา

☐ ไม่ได้เรียน

☐ ชั้นประถมศึกษา (ป. ๔ - ป. ๗)

☐ ชั้นมัธยมศึกษา (มศ. ๑ - มศ. ๔)

☐ สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป

๓. การศึกษาของมารดา

☐ ไม่ได้เรียน

☐ ชั้นประถมศึกษา (ป. ๔ - ป. ๗)

☐ ชั้นมัธยมศึกษา (มศ. ๑ - มศ. ๕)

☐ สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาขึ้นไป

๔. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

☐ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

☐ บิดามารดามีชีวิตอยู่แต่แยกกันอยู่

☐ บิดาเสียชีวิต

☐ มารดาเสียชีวิต

๕. อาชีพของบิดา

- ☐ ค้าขาย
☐ รับราชการ
☐ เกษตร
☐ รับจ้าง
☐ อื่น ๆ

๖. อาชีพของมารดา

- ☐ ค้าขาย
☐ รับราชการ
☐ เกษตร
☐ รับจ้าง
☐ อื่น ๆ

๗. การศึกษาของท่าน

- ☐ ระดับชั้นประถมศึกษา (ป. ๔ - ป. ๗)
☐ ระดับชั้นมัธยมศึกษา (มศ. ๑ - มศ. ๕)
☐ สูงกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษา

๘. อายุของท่าน

- ☐ ระหว่าง ๑๕ - ๑๙ ปี
☐ ระหว่าง ๒๐ - ๒๔ ปี

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความรู้สึกของท่าน ที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ แต่ละข้อ ใ้บ้คำตอบถูกหรือผิด คำตอบที่ดีที่สุดคือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน

การตอบแบบสอบถาม

ข้ความ (๐) พ่อแม่ค่า หรือค้ท่านค่อหน้าคนอ้นทำให้ท่านรู้สึกล้ออาย

เขืออ่านข้อความนี้แล้วก็พิจารณาความรู้สึกของท่านว่า มีความรู้สึกตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากน้อยเพียงใด สมมุติว่าข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ท่านก็กาเครื่องหมาย / ลงในช่องมากที่สุด ดังตัวอย่าง

(๐) พ่อแม่ค่าหรือค้ท่านค่อหน้าคนอ้นทำให้
ท่านรู้สึกล้ออาย

จริงมาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปานกลาง	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
✓				

ข้อสังเกตในการตอบ

๑. ควรกาเครื่องหมาย / ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อที่ท่านในแบบสอบถามข้อหนึ่ง ๆ ท่านจะกาได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น

๒. ข้อให้ตอบให้ตรงกับความรู้สึกของท่านที่เกิดขึ้นครั้งแรก ไม่ควรคิดข้อใดาข้อหนึ่งนานเกินไป

๓. คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีผลกระทบบะเพื่อนต่อท่านไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อม

๑. ท่านไม่เคยมีความลับกับพ่อแม่
๒. ท่านรู้สึกว่าคุณเองถูกกักขัง
๓. ท่านรู้สึกว่าเหวเมื่อขาดเพื่อน
๔. พ่อแม่มักตักเตือนท่านก่อนการลงโทษ
๕. พ่อแม่ไม่ห่วงท่านแม้ในสิ่งที่น่าหวง
๖. ท่านรู้สึกน้อยใจที่พ่อแม่คุณมากเกินไป
๗. พ่อแม่มักเคยจับผิดท่านเสมอ
๘. ท่านต้องการให้พ่อแม่สนใจมากกว่านี้
๙. พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นของท่านเสมอ
๑๐. พ่อแม่มักจะทำงานที่ท่านทำเสมอ
๑๑. ท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อไปไหนกับพ่อแม่
๑๒. พ่อแม่จะคอยให้ท้ายของใจถ้าท่านชักถาม
๑๓. พ่อแม่เข้าใจความรู้สึกของท่านเป็นอย่างดี
๑๔. ท่านรู้สึกว่าในบ้านมีกฎเกณฑ์มากเกินไป
๑๕. พ่อแม่มอบหมายงานที่ท่านพอจะทำได้บ้าง
๑๖. พ่อแม่ชอบยุ่งเรื่องส่วนตัวของท่าน
๑๗. พ่อแม่มักตัดสินใจแทนท่านเสมอ
๑๘. ท่านรู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก
๑๙. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านเที่ยวตามลำพังได้บ้างครั้ง
๒๐. พ่อแม่คิดว่าท่านรู้ดีไปหมดทุกอย่างแล้ว

จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย

๒๐. บางครั้งท่านแกล้งทำผิดเพื่อให้พ่อแม่สนใจ
๒๑. พ่อแม่มักคิดว่าความผิดของตัวเองถูกต้องเสมอ
๒๒. ท่านรู้สึกว่าคุณแม่ไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกับท่านเลย
๒๓. พ่อแม่มักยวตามเหตุผลของท่านทุกครั้งแม้เหตุผลจะอ่อน
๒๔. พ่อแม่มักตรวจผลการเรียนและบังคับกับวิชาที่ท่านชอบหนึ่งข้อ
๒๕. พ่อแม่จะให้ท่านทำอะไรมักถามความเห็นของท่านก่อนเสมอ
๒๖. พ่อแม่เห็นว่าท่านเป็นคนไม่มีความสามารถ
๒๗. พ่อแม่ให้ท่านทำตามคำสั่งห้ ๆ ที่ไม่มีเหตุผล
๒๘. พ่อแม่ปฏิบัติต่อท่านไปเสมอคนเลวอยู่ปลาย
๒๙. พ่อแม่ปล่อยให้ท่านตัดสินใจเอาเองทุกเรื่อง
๓๐. ท่านต้องการคนปลอบใจ และให้คำปรึกษา
๓๑. ท่านไม่รู้สึกสนใจ เมื่อพ่อแม่ชมคนอื่นต่อหน้า
๓๒. พ่อแม่ช่วยเหลือท่านทุกทาง จนท่านไม่ต้องทำอะไรก็ได้
๓๓. พ่อแม่มักใช้เวลาว่างคุยกับท่านเสมอ
๓๔. พ่อแม่เอาใจใส่ท่านแม้แต่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่จำเป็น
๓๕. เมื่อท่านมีเรื่องยุ่งยากใจ จะให้พ่อแม่ทราบและช่วยกันแก้ไข

จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย

	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย
๓๗. ถ้าแสดงความคิดเห็นพ่อแม่จะว่าท่านเป็นคน อวดดี		--			
๓๘. พ่อแม่ไม่เคยซักถามเรื่องท่านไปเที่ยวกับใคร ที่ไหน		๖๖			
๓๙. พ่อแม่ไม่เคยไต่ถามเรื่องการเรียนของท่านเลย					
๔๐. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ท่านคบเพื่อนต่างเพศได้ ตามสมควร					
๔๑. พ่อแม่จะให้กำลังใจเมื่อท่านผิดหวังและเสียใจ					
๔๒. ท่านมีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดง ความเห็นได้ทุกเวลา					
๔๓. พ่อแม่ไม่เคยลงโทษท่าน แม้ท่านจะไม่ทำตาม คำสั่ง					
๔๔. เมื่อท่านจะทำลายของเล่นก็สามารถทำได้ ตามใจชอบ					
๔๕. พ่อแม่เคยขอให้ท่านช่วยออกความคิดเห็น ในการทำงานบางอย่าง				"	

"ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน"